

Sutrumpinimai: K — „Klaipėda“, KD — „Kauno diena“. LA — „Lietuvos aidas“, LR — „Lietuvos rytas“, LZ — „Lietuvos žinios“, R — „Respublika“.

Naudotasi Lietuvių grizimo į tėvynę centro medžiaga.

SKAUTYBĖS KELIAS

Redaktorė j.v.s. Irena Regienė

LIETUVYBĖS LAUŽO KIBIRKŠTYS

Vasaros stovyklų reikšmė jaunimui

Jau senokai mokyklų durys užsidarė, ir gražaus lietuviško jaunimo spiečiai išlėkė į vasaros glebį. Pabiro, tarsi žirniai į visas puses ir kur čia, rodo, juos ir besurinksi į krūvą: valia valūžė siausti, valia jaunam laisvę ir pelyntu poilsiu naudotis, valia saulėj krykštaut po atviro dangaus langais...

Tačiau tėvams ir „prisiekusiems“ jaunimo auklėjams, kurie dieną naktį nesumerkia akių, būdama jaunimo ateičiai sargyboje, ir šis vasaros burtų laikotarpis atneša savotišką susirūpinimą — kaip sveikai ir naudingai mūsų jaunimas galėtų praleisti šį atostogų laiką.

Gyvenant ne Tėvynėje ir nejauciant gimtosios žemės traukos, visiškai suprantamas tėvų sielojimas išlaikyti savojo jaunimo dviasį, ji išaugoti ir išauklėti taip, kad šis atžalynas ateityje išsikerotų į vėlyvą lietuviškos sodą, mezgantį lietuviškus vaisius. Vyresnieji norėtų, kad jaunieji perimtų lietuviško gyvenimo vadeles, įsisąmonintų gražiasias mūsų tautos tradicijas, lietuviškai galvotų ir jaustų. Visam tam yra būtina bendra lietuviška aplinka, lietuviška nuotaika, ir, žinoma, meilė. Meilė viskam, kas lietuviška ir sava. Meilė ne tik sava žemei, savojo krašto praeičiai, bet ir savam broliui-tautiečiui.

Sutikime, kad viena tokio lietuviško auklėjimo apraiška

A.A. s. JONO KUPRIONIO
JUBILIEJŲ MININT

Šimet sukanka 100 metų nuo žymiojo miškininko skautininko Jono Kuprionio mirties. Ta proga velionis ypač pagerbiamas Lietuvoje. Rugpjūčio 4 d. jį prisiminti ir pagerbti ruošiamos didelės iškilmės Anykščiuose. Miškininkų fakultetas ir Miškininkų sąjunga Jono Kuprionio gimimo jubiliejų žada minėti Kaune š.m. spalio mėn. Žurnalas „Mūsų girios“, pagerbdamas savo steigėją ir buvusį redaktorių, kas mėnesį spausdina jo straipsnius. Renkama medžiaga apie jį galimam leidiniui. Visi turintieji ar žinantieji, kur galima rasti išspausdintus jo parašytus straipsnius, nuotraukas ar atsiminimus apie jį, yra maloniai prašomi susisiekti su juo dukra Danute Kuprionyte-Ankaitiene, 613 Tarrytown Ct., Walnut Creek, CA 94598. Tel. (510) 938-8886

yra jaunimo (skautų, ateitininkų, akademikų) sąskrydžiai — jaunimo vasaros stovyklos. Jos sujungia jaunimo širdis į vieną bendrą didelę šeimą ir tos šeimos rūpestiai, vargai — tarpusavy bendraujant — tampa labiau suprantami, artimi, jais bendrai siejami, bendrai jais ir gyvenama.

Kaip gera ir smagu gamtoje bendrai praleisti jaunimo stovykloje gražias dienas, kurios palieka jaunulio gyvenime gražiausius prisiminimus, įsigijama kartais net geriausių draugų! Paklauskite kiekvieno, kuris savo jaunystėje praleido vasarą skautų stovykloje, ateitininkų taip uoliai pamėgusių Dainavos stovykloje praleistą laiką, ar akademikų, kurie prisimena savo stovyklas. Ir visiems jiems tos stovyklos, tie susibėgimai, praleistos atostogų dienos yra palikę neuzmirštamų atminimų! Juk toji bendra, graži, broliška nuotaika, praleistos gamtos keletas sveikų, išpuodingų savičių — visa tai palieka neišdildomą išpuodingą tavo gyvenimo kelionę!

KELIAS VIEŠKELIS MUS VEDA Į SKAUTISKUS TRAKUS

Tai buvo jau tada, kai mes dar taip neseniai buvome įsikūrę Clevelande. Yra Pennsylvanijoje toks gražus Pymatuningo ežeras. Apie šį štai ežerą susispietė Clevelando lietuvių skautų širdys ir įkūrė lietuvišką Trakų palapinių miestą. Kodėl šis palapinių miestas tapo pramintas Trakų vardu — nežinau. Tačiau, spėjau, gal dėlto, kad jis, kai kuriais atžvilgiais primena mūsų Trakų ežerą: jame netgi ir sala yra — kažkas panašus į pilies salą, kurioje buvo Vytauto Didžiojo pilies griuvėsiai... Tik dangus ten kitoks, ir debesy, ir miškai...

Tai, sugūžėjo čia „Pilėnų“ tuntu skautai — „žemyno pajėgos“, jūreiviai (su savo laivais ir kitokiais šlapiais jūreiviškais pabūklais), na, ir sesės „Neringos“ tuntu skautės prisiliejo kiek atokiau nuo jų. Jos, sako, pasijuto, lyg prie Kuršių marių — norėdamos išsikirti, savąją stovyklą pavadinę šiuo gražiu lietuviško kampelio vardu. Taip ir prasidėjo stovyklavimas — dienos saulėtos, linksmos, gobiamos žvaigždėto dangaus, sklindinos jaunystės juoko, išdaigų ir linksmybų skautiškų dainų...

O tėvai, kurie savo vaikus atidavė ton gražion stovyklon, aišku, tuojau pat per pirmąją jų nebuvimo savaitę pajuto kažkokią tuštumą namuose ir savotišką „reumatą“ širdyse. O kaip tie mūsų „pupuliukai“ ten vieni „žiauriose“ gamtos sąlygose kovoja su „žiauria“ kasdienybės buitimi necivilizuotose miškingose vietovėse? Ir kaip jie žiauriai apsigylė — įsitikino tik skautų pakviesti ir sveikūs!

Vienas tokių ilgesio ir smalsumo širšių apipultas, buvau ir aš, kursai vos pralaukęs savaitę, išskubėjau į skautišką lauzą, per greitumą vos ir žmonos nepamiršęs. Laimei —

Stovyklos skautoramos stotyje budintis skitininkas patikrina jaunesnių brolių ir sesių skautamokslų žinias.

ji pasistengė neužmiršti savęs! O kad tiems mūsų skautams gyvenimas būtų sotesnis ir lengvesnis — žmonelė, kaip ir kiekviena jautri motina — lauktuvių tiek išidėjo, jog net mašina vienam šonam pakrypo! — Na, gulbele tu baltoji, — sakau baimindamasis, — prikrovei čia, tarsi badmirio matai siautėtų toje skautų stovykloje!

O ji man ir atitarskia atgalios:

— Daug tu žinai! Juk, vargšai vaikai, ten prisilakstę po tuos miškus gryname ore, tikriausiai, alkani dūsauja, žiūrėdami namų link!

— Na, — pagalvoju, — ko čia su moteriške — ir dar nuosava — ilgai rokuosies. Oras, žinia, grynas. Stebuklo didelio nebus, jei ir peralks!

Taip mes ir išsileidžiame pakelii vieškeliu, kuris čia kildamas aukštyn, tai vėl stailigiai riededamas žemyn į slėnį, neša mus į senovės indėnų žemėje įkurtą lietuvišką palapinių sudybą — skautišką Trakus...

Appiečiu atidardam į stovyklavietę. Mus pasitinka du šaunūs vilkai prie stovyklos vartų. Išlakiai pasistiepię, tarsi rengtųsi kopti į debesų viršūnes. Viršuje užrašas „Trakai“.

Norėdams pasiskonėti istorinė didybė, por šaki bėgančiam vilkiui sakau:

— Gražiai čia įsitaisė! Kokie puikūs tie geležiniai vilkai, ar nebijai, kad kartais jie imtų ir sustaigų?

— Kad jie mediniai, ponas! — grąžina tas mažius mane realybėn!

Mūsų jaunoji karta neturi romantikos, per daug realistiška, — sakau žmonai, niūriai žiūrėdamas į nubėgantį pipirą — vilkiuką.

Kiek dešiniau nuo kelio, prie medžio prikalta graži medinė drožinėta kopytelė. Čia, jos pavėsyje, laikomos pamaldos.

— Na, — sakau savo gyvenimo palydovei, — man čia kvepia lietuviškumu!

— O man tai kvepia siuba ir kažkaip skaniai kepta mėsa. Turbūt jau pietas, — uostydama orą tvirtina žmonelė.

Skanių kvapų persekiojami, pasukam paežerėn, kur stovyklos vyriausios katilės šeimnininkas bei brolių ir broliukų skautų apetito vyriausias viešpats, prie pat Pymatuningo ežero pakrantės pasistatęs „pilį“ iš geros brezentinės palapinės, apdengęs savo skobiną švoriom plastikinėm staltiesėm, su samčiu skambina į aliuminijaus puodą. Ir, kaip mat, visi jaunieji skautai, dievobaimingai sudėdami rankas ant pilvo, sutinka, kad štai šis yra šios stovyklos didžiausias karalius. Nesgi valgydina!

Lyg patvirtindamas mano mintis, kažkoks skautukas, čia pat ant kranto atsėdęs, pilna burna sėbėdamas, aiškina plyštanciais žandais savo draugui:

— O žinai, Beni, be valgio ir skautybės nėra! Nesgi nevalgis ne palapinės nepastatys, nei padoriai kaklaryšio sumegsi!

Kur tik pažvelgsi — visi

užimti. Kiekvienas savo porciją tašo su tikru vilko apetitu. Net graži žiūrėti!

Vyrų tvarko stovyklos pašta, moterų pusėje — greitoji pagalba. Prie greitosios pagalbos palapinės kaboj patogiai pritvirtintas veidrodis.

— Kiek turite reikalingų pirmosios pagalbos?

— Kol kas nė vieno!

— O kam tą veidrodį pakabinot? Ar tam, kad susirgęs pacientas pažvelgtų į veidrodį ir pamatytų, kaip jis rimtai serga ir blogai atrodo?

— O kur gi pažvelgsi, daždama lūpas, — šelmiškai juokiasi skautukė, einanti slaugės pareigas.

Štai tau merginų praktiškas kumas!

SKLINDA KIBIRKŠTYS Į DANGŲ

Pagaliau diena jau sviro vakarop. Pilki šešėliai emė driektis ilgn. Švilpukas pašaukė skautus pasiręgti vėliavos nuleidimui ir jaunųjų skautų įžodžiui. Tai rengtasi su savotišku iškilmingumu, nes be savųjų svečių dar dalyvavo ir vengrai skautai, aplankę mūsų šalis ir įnešę iškilmingumo skersvėį. O tai reikė, kad reikią pasitępti! Pasirodė prieš tėvelius, svečius ir svetimuosius. Smagu buvo sveciams, kai savotišku iškilmingumu slinko vėliavos nuleidimo apeigos, skautų žodis, padvelkęs į visus skautiškos skaities širdies tyrumu. Visos apeigos man priminė vakarines iškilmes Kaune prie Nežinomo kario kapo. Toji pat nuotaika vyravo širdyje, primindama prieš daugelį metų praslinkusias šviesias viltis, svajones ir gražią nepriklausomo gyvenimo pasaką...

Ir matytumėt, kokių iškilmingumu žygiavo skautai, kaip išsididžiai ir iškilmingai (patempę viršutinę lūpą) ejo rikiuotėje jaunesnieji — vilkiukai vardą nešiojantys asmenys!

Užidegė žvaigždės danguje. Didelės ir mažos, šviesios ir blyškios, spindintios iš tolo į šilietuviškų palapinių miestą. Tarsi žiūrinties, ką gi tie skautukai čia mano „įitaisyti“, su vienu degtuku besistengdami dviese įkurti lauzą, kurio lieponos būtų skaidresnės už žvaigždžių šviesą!

Nuotaika kaista. Laužą su pa dainos, juokas, pokštai. Skautai linksmina ir linksmi niasi. Apie lauzą susėdę boriai įsijungia bendron skautiškon dainon, bendran linksman.

Ir vyresni, ir jaunesni, ir net patys jauniausieji — visi jaučiasi vienos bendros šeimos nariai. Juos sujungė vienon nuotaikon skaidri lauzo liepona, ir tos laudantios kibirkštys, mažųjų širdžių juokas ir daina, pavergusi kiekvieno širdį. Lieka naktis, atvėsę anglys, ir žvaigždės virš palapinių miesto. Budėkite ir toliau mūsų jaunimo lietuviškos sargyboje, bokitės tie lieponojantio lietuviškos lauzo kibirkštys, skaidriai švietiančios tamsiame išsivijus danguje!

Balys Auginas

SKAUTŲ STOVYKLOS

Birželio 16-23 d. — Detroito skautų ir skautių stovykla Dainavoje.

Birželio 27-liepos 8 d. — Ramiojo vandenyno rajono skautų ir skautių vasaros stovykla „Rambyno“ stovyklavietėje, Big Bear, CA.

Liepos 7-18 d. — Čikagos skautų ir skautių stovykla Rako stovyklavietėje, Custer, MI.

Liepos mėn. — LSS „Ažuolo“ vadovų ir „Gintaro“ vadovų mokyklos „Romuvos“ stovyklavietėje, Kanadoje.

Rugpjūčio 5-12 d. Akademinio Skautų sąjūdžio stovykla „Romuvos“ stovyklavietėje, Kanadoje.

Rugpjūčio 5-18 d. — Kanados rajono skautų ir skautių stovykla „Romuvos“ stovyklavietėje.

STOVYKLOS VADOVYBĖS POSĖDYJE

Čikagos skautų ir skautių vasaros stovykla Rako stovyklavietėje vyks 8.m. liepos 7-18 d. Dienos spartai bėga, o dar daug dalykų reikia aptarti ir veiklos planus suderinti. Juk ne viena šeima stovyklus, o net ištisi trys tuntai ir jaunos šeimos... Tad ir renkasi vadovai ir vadovės aptarti, kas jau atlikta, pasidalinti rūpestiais, išskylančiais klausimus išsiaiškinti.

Paskutinis toks bendros stovyklos vadovybės posėdis įvyko birželio 12 d. Remontuojamoje Pasaulio lietuvių centro didžiojoje saleje susirinko gražūs būrys vadovų ir vadovių. Posėdį pradėjo ir jam vadovavusių stovyklos viršininkas s. Edis Leipus.

Visus pasveikinęs, brolis Edis posėdžio dalyvių supažindina su bendra stovyklos vadovybe, atakirų pastovyklių viršininkais ir jų vadovijoms bei kitais pareigūnais. Jam kalbant, jo pavaduotoja Loreta Jucienė ir stovyklos administratorė Joratė Vallee skubiai dalina vadovams užpildyti reikalingas registracijos anketas ir kitus reikalaujamų žinių lapus. Protokola rašo stovyklos tobulinimo direktorė Dana Mikuzienė. Išdėdinkai — Ričardas Chiapetta ir Vytautas Butikas aptaria finansinius stovyklos reikalus. Atidžiai klausosi jaunieji stovyklos komendantai g.v. Kristina Jonušaitė, j. budys Tadas Mikuzis ir sk. vytytis Justinas Andrušis. Jie viskuo domisi, nes brolis Edis nori, kad jie patirtų, kas yra vadovauti bendrai stovyklai, žinoti kaip visos pastovyklės veikia ir įjungti tą darbą į bendros stovyklos veiklą.

Šių metų stovyklos direktorius Vytenis Lietuvninkas atidžiai klausosi ir pataria stovyklos taisyklių reikaluose. Viename posėdžiautojų stalo gale sėdi jūrų skautų ir jūrų skautų pastovyklių viršininkai Robertas Jokubauskas ir Dalia Vitkienė. Aplinkui sėdi pastovyklių vadovai. Kitame stalo gale — skautių pastovyklės viršininkė Renata Bopucki ir jos vadija. Vakarinę programą koordinatore Ramona Steponavičiūtė-Zemaitienė varto žinių lapus. Išlykų koordinatore Dalia Žygiene renka atakirų pastovyklių žinias, geriamam išlykų plano sudarymui. Vandens sargas Tomas Mikuzis tariasi su sporto koordinatorium Arūnu Karalium. Jaunųjų šeimų pastovyklės viršininkė Laima Baceviciene ir jos pavaduotoja Onutė Savickienė skaituoja savo pastovyklės narius. Šiandien nedalyvauja naktinių sargybų vir-

šininkas Mindaugas Griauzdė ir slaugių direktorė Shirley Ambutienė.

Stovyklos viršininkui pradėjus kalbėti visi nutyla ir atidžiai klausosi jo pranešimų. Jis praneša, kad šios stovyklos pavadinimas bus „Vienybė tezydi“. Jo mintis, kad visi būtų vieningi ir dirbtų kartu. Jis buvo paskelbęs stovyklos ženklo projekto konkursą, kurį laimėjo jūrų jaunė Krista Weir. Jos gražiai suprojektuotą ženkla gaus visi stovyklautojai.

Brolis Edis pranešė, kad yra pasamdytas stovyklon vykstantiems autobusai, o taip pat ir sunkvežimiai autobusus vykstantųjų daiktams nugabanti. Sunkvežimis bus pakraunamas PLC Lemonte liepos 3 d. nuo 5 iki 8 val. vak.

Posėdžio metu kilę klausimai, o jų būta apėčiai, išsiaiškinti, žinios pasidalinta.

Posėdžiui baigiantis atvyko brolio Edžio pakviesta medicinos daktarė Birutė Pumputienė. Atvyko atlikti visiems Michigan valstijos reikalaujamus tuberkuliozės tyrimus. Daktarė visuomet mielai sutinka padėti. Esame jai labai dėkingi.

Posėdžiui pasibaigus, brolis Edis pakvietė visus prie stalo, kur jau laukė ką tik atvežta šviežia pitca. Vaisindamiesi, visi turėjo progą tarpusavyje pasidalinti rūpimais klausimais. Netrukus pradėta skirstyti, tik brolis Edis, apsikroves popieriais, darbais ir mintimis, lieka vienas, užgesina šviesas ir išvažiuoja namo paskutinis.

Sesė Dana

RAMIOJO VANDENYN
RAJONO STOVYKLA

Šių metų Ramiojo vandenyno rajono skautų ir skautių stovykla vyks birželio 27-liepos 8 d. „Rambyno“ stovyklavietėje prie Big Bear, CA. Stovyklos pavadinimas — „L.A. 50“, nes šimet švenčiame Los Angeles lietuviško skautavimo 50 metų jubiliejų. Šio jubiliejaus proga, šeštadienį, birželio 30 d., vyks speciali programa. Laukiame svečių.

Stovyklos viršininkas bus s. fil. Tadas Dabys. Su klausimais kreipkitės į tūntininkus: s. fil. Vytenį Vilką, tel. 805-254-5593 ir ps. fil. Danutę Mažeikienę tel. 949-859-0340.

v.s. Birutė Prasauskienė Ramiojo vandenyno raj. vadė

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$100.00. Foreign countries \$115.

Postmaster: Send address changes to Draugas — 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Matindami pašto išlaidas, pakvityvū už prenumeratą nesučiame. Prie pavardės ir adreso, siūdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja.

DRAUGO prenumerata yra mokama iš anksto.

JAV	Metams	1/2 metų	3 mėn.
Kanadoje ir kitur	(U.S.) \$115.00	\$60.00	\$38.00
Tik šeštadienio laida:			
JAV	\$60.00	\$45.00	\$33.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$65.00	\$50.00	\$38.00
Užsakant i Lietuva:			
Oro paštu	\$500.00	\$250.00	
Reguliariu paštu	\$100.00	\$55.00	
Tik šeštadienio laida oro paštu	\$160.00	\$85.00	
Tik šeštadienio laida reguliariu paštu	\$55.00		

Vyriausio redaktorė — Danutė Bindokienė

Administratorius — Valentinas Krumpis

Moderatorius — kun. Viktoras Rimšelis

• Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

• Redakcija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:00, šeštadieniais nedirba.

• Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos, gavus prašymą, ką nors skelbti.

• Redakcija straipsnius taisyti savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesiugu.

Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

EUGENE C. DECKER, D.D.S., P.C.

DANTŲ GYDYTOJAS

Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą. Pacientai priimami absoliučiai punktualiai. Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai. 4647 W. 103 St., Oak Lawn, IL. Tel. 708-422-8260

DR. JOVITA KERELIS

DANTŲ GYDYTOJA

9525 S. 79th Ave., Hickory Hills, IL. Tel. (708) 598-8101. Valandos pagal susitarimą

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.

KARDIOLOGAS — ŠIRDIES LIGOS

7722 S. Kedzie Ave. Chicago, IL 60652. Kab. tel. 773-471-3300

DR. L. PETREIKIS

DANTŲ GYDYTOJA

9055 S. Roberts Rd., Hickory Hills, IL. 1 mylia į vakarus nuo Harlem Ave. Tel. (708) 598-4055. Valandos pagal susitarimą

EDMUNDAS VIZNAS, M.D., S.C.

Specialybė — Vidaus ligų gydymas

Kalbama lietuviškai. 6918 W. Archer Ave. Ste. 5 ir 6 Chicago, IL 60638. Tel. 773-229-9865. Valandos pagal susitarimą

ARAS ŽLOBA, M.D.

AKIŲ LIGOS — CHIRURGIJA

219 N. Hammes Avenue Joliet, IL 60435. Tel. 815-741-3220

DR. PETRAS KISIELIUS

INKSTŲ, PŪSLĖS, PROSTATOS

GYDYMAS BEI CHIRURGIJA. Center for Health. 1200 S. York, Elmhurst, IL 60126. 630-941-2808

BIRUTĖ L. PUMPUTIS, M.D.

Fellow: American Academy of Family Practice

SEIMOS GYDYTOJA. 320 W. 61st Ave. (219) 947-5279. Hobart, IN 46342. Fax (219) 947-6236

TERESĖ KAZLAUSKAS, M.D.

Valių gydytoja

900 Ravinia Pl., Orland Park, IL. Tel. 708-349-0887. Priima Palos ir Christ ligoninėms. Nuolaida naujai atvykusiems.

Dr. Rimas Novickis

CHIROPRACTIC PHYSICIAN

Manusinė fizioterapija, akupunktūra, galvos skausmų (ir migrenos), sportinių traumų specialistas. 6645W. Stanley Ave., Berwyn, IL 60402, tel. 708-484-1111. Valandos kasdien, savaitgaliais sustarus. Kalbama lietuviškai.

Los Angeles.

Birželio 27-liepos 8 d. — Ramiojo vandenyno rajono skautų ir skautių stovykla „Rambyno“ stovyklavietėje, prie Big Bear, CA.

Lapkričio 18 d. — Los Angeles skautavimo 50 metų jubiliejinė šventė.

Las Vegas, NE

Lapkričio 2-4 d. — Akademinio Skautų sąjūdžio visuotinis suvažiavimas ir bendra metinė šventė „Luxor“ viešbutyje, Las Vegas, NE

KAS BUS SU LIETUVOS VYRIAUSYBE?

VYTAUTAS VOLERTAS

Perku valstybes ir maklerių loterijos bilietus, bet nieko nelaimiu. Nueinu lietuviškan renginiais, ten ragina „pabandyti laimėti“. Bandau, tačiau taip ir lieka tik bandymas su viltimis. Bičiulis, žiūrėk, ištraukia muilo gabalėlį, kitas — popierinių šniprėtų ryšulėlį, koks nepažįstamas net pigaus vyno butelį išsilupa, o aš namo keliauju tuščiomis. Taip pat yra nesėkmingi ir mano ateities spėjimai. Jei sakysiu snigs, tik lietus pakrapins. Jei pranašausiu giedrą, debesėliai pažeme šliaužios.

Politinėse prognozuose (taip dabar yra moksliai vadina) numatymai taip pat blogai prognozuojami. Prieš beveik ketverius metus nevykusiai tvirtinau, kad V. Adamkus į Lietuvos prezidento postą nekanididatus (suprask: savo kandidatus nekel). Jis kandidavo ir laimėjo. Maniau, jog konservatoriai Lietuvą į kalno viršūnę užves, bet jie, Vagnoriaus diriguojami, ropojo, kabino ir vos pusę žingsnelio palyėjo. Kodėl vedliu ne A. Kubilių iš pradžių pasirinko? Man atrodė, kad krikščionys demokratai duoną laužys ir ją dalina nelaimingiesiems, bet jie patys nelaimingai susilaužė.

Bet! Vasario pradžioje „Drauge“ prasitarė: „Kodėl būgštauti dėl jos (dabartinės Lietuvos vyriausybės — V.V.) eistėjimo, kodėl pranašauti vyriausybės amžių tik iki Velykų? Mano nuomone, ji tęsis iki Sekminių ir po Sekminių“. Štai kokia tiesa buvo pasakyta! Dabar jau po Sekminių, o vyriausybė nesubyrėjo. Ji nesubyrės, iki bus „Drauge“ paskelbtas šis straipsnis, ji tęsis kiek ir po jo paskelbimo. Mano prognozė — numatymas pavyko.

Iš tikrųjų politikai šia vyriausybe arba nepasitiko, arba tyčiomis bandė ją griauti, apie trumpą jos amžių garsiai šokaudami. Gal kad liberalų ir socialliberalų partijos Lietuvos visuomenėje nebuvo spėjusios įsikabinti? Premjeras R. Pakšas ir Seimo pirmininkas A. Paulauskas buvo gerai žinomi. Pirmasis brendo prezidento politiniame šiltnamyje, buvo globojamas „specialaus patarėjo“ poste, garsiai atsiskaldė ryšių su konservatoriais. Antrasis — vos vos pralaimėjęs prezidentiniuose rinkimuose, taigi ne koks nežinomas pilietis. Be to, šie abu vyrai skelbė Naujosios politikos šūdį, kurį patentojo pats prezidentas. Ir abu jauni, taigi

energingi, drąsūs. Kodėl jais nepasitiko, kodėl iš anksto blogais žodžiais apkalbėti?

Turėjome kelis nepamirštinius premjeras, liko jų žymės. A. Šleževičius — nepaisęs prezidento, savus litus daugiau vertinęs už garbingumą. G. Vagnorius — šiurkštus, mažai sėkmingas ekonomijos tvarkytojas. A. Kubilius — sumanus, gero vaizdo valstybininkas, politiniams oponentams nedavęs medžiagos nei priekaištams, nei šmeižtams. Ir R. Pakšas, politinis akrobatas, V. Adamkaus glostytojas, bet jau neglostomas. Kai kurie prezidento išsitarimai gąsdina, kad premjeras Pakšas gali būti pakeistas.

Kas įvyko? Net liberalai prasitaria, kad R. Pakšo asmuo šiam postui yra netinkamas. Jie savo partijoje žvalgoji asmenų, vertę Pakšą pakeisti. Dabartiniam premjerui stinga orumo, darbštumo, gal ir išminties, jis valdąs noras būti dideliu. Jis, pavyzdžiui, sąmoningai vengdavo susitikti su prezidentu, burlendavo apie tariamas prezidentūros išdaigas. O iš prezidentūros sklindą kvapai bylotų, kad R. Pakšas nesąs pajėgus vykdyti Naujos politikos įsipareigojimų ir nesugebąs pasirinkti žmonių. Nepasitenkinimą visuomenėje sukėlė nubrauktos pensijos dirbančiams pensininkams, profsąjungas susiaurino darbo santykių liberalizavimas, žemdirbių erzina jokios žemės ūkio politikos neturėjimas bei nedarbo nematėjimas. Bet gal svarbiausia — vyriausybės apatija. Naujosios politikos atstovų nenoras energingiau dirbti. Daug lemia ir vyriausybės nesugebėjimas tvarkytis su Williams bendrove.

Visuose demokratinuose kraštuose visais laikais ir visos vyriausybės turi oponentų. Ir visos jos nėra tobulos. Ar dabartinė vadovybė iš tikrųjų įvykdė ką nors lemtingai žalingo Lietuvai? Kol kas ne. Ji tik nesugebą pakankamai gerai dirbti, ji savo koalicinėse partijose neturi tinkamų žmonių. Liberalai ir socialliberalai dar nėra subrendę ir stokoja švarių, išmintingų specialistų. Tačiau šiaip taip juda. O ką reikiama vyriausybės keitimas?

Vadovavimas sustoja, ministrų kabinetai per vieną dieną nesuformuojami, o ir naujai atėjusieji ne iš karto sugeba ir savo rankas paimiti vairu. Būtinai atsiranda nenaudingas, kartais net žalingas, samybio laikotarpis. Ar visos naujos vyriausybės ateisios

už prarastą laiką? Pagaliau: koks bėda tasai naujumas?

Beveik neabejotina, kad R. Pakšo keitimas atvestų socialdemokratų. Iš tolo, kur nors nuo pasaulio krašto žvelgiant, nieko tragiško neįvyktų. Bet, kad tie Lietuvos socialdemokratai... Katkokių nelaimės dėka, jie retkarčiais kietais masgais susiriša su Rusija. Taip pasitaikydavo caro laikais, taip yra šiandien, kai iš LDDP kilusi jų dalis negali pamiršti nei komunizmo, nei jiems švietiančios Maskvos pašvaistės. Štai paskutinių dienų pavyzdys, kurį komentuoja Lietuvos spauda, mes gal geriausiai suprasime iš „Darbininko“ (nr. 23):

„Lietuvos delegacijos Baltijos Asamblėjoje (BA) nariai protestuoja dėl klaidos Baltarusijoje išleistame kelių atlasu, kur Lietuva, Latvija, Estija priekirtos Nepriklausomų Valstybių Sandraugos (NSV) šalims. Reikiame savo protestą prieš šią, pernelyg provokaciją panašią klaidą, ir teikiame protestą įtraukti į BA 18-osios sesijos dokumentus“, — sakoma Seimo delegacijos BA pareiškime, kuris priimtas praėjusį birželio 2 d. Rygoje. Pareiškime pasirašė 13 Lietuvos delegacijos narių. Jų nepasirašė Lietuvos socialdemokratų partijos nariai Vytenis Andriukaitis, Česlovas Jurkėnas ir Jonas Budrevičius.

Tai kur partija, atėjusi valdyti, Lietuvą nuves? Kodėl jos atstovai atsiskaldė pasmerkiant? Lietuva jau nėra NVS maike. Ar todėl, kad melas buvo ir gal yra komunistinės sistemos svarbi veiklos priemonė? Iš tikrųjų, šis poelgis yra neapmąstomas. Juk V. Andriukaitis su Č. Jurkėnu yra laikomi patyrusiais politikais, tai kas atsitiko, kad jie taip ryškiai parodė savo spalvą? Aplamai socialdemokratija pasaulyje nėra Rusijos augintinė, tik Lietuvoje ji retkarčiais beveik prievarta klijuojasi prie Rytų meškos. Pritarti, kad Lietuva žymima NVS žare...

Kur ši partija Lietuvą nuves? Todėl gal yra naudingiau leisti darbuotis dabartinę vyriausybę, ją skatinti ir bakanoti, kaip kviečia V. Andriukaitis su draugais, kurie jau kunkia vežimą mus į Rytus gabenti. Reikia manyti, kad Lietuvos prezidentas ir tokios socialdemokratų kėlus atkreips dėmesį. Laikas gal subrandins daugiau valstybininkų, dorų, samanių, darbėčių, su kuriais bus galima išsiversti ir be socialdemokratų. Veliau, kai jie pagaliau atsipalaiduos nuo Rusijos ir pamirš komunizmo metodus, ir ši partija bus Lietuvai pozityvi.

dešimtmėčiams.

Kur bedirbau, kur begyvenau, niekada manęs neapleido gimtųjų Daujėnų, prarastos tėviškos ilgesys. Ta pradidimo našta visą laiką slėgė ir persekiojo ne tik kaip nepagydoma taizda, bet ir kaip kokia dėmė, sovietmečiu lydėdavusi žmogų visą gyvenimą. Ir visą laiką turėjai tą dėmę slėpti, maskuoti, kad net bendradarbiai nežinotų, jog esi iš buvusių šeimos.

Tačiau kagebiatai tinojo viąką ir nepaleido manęs iš savo akirato. Jie ne tik stebėjo, bet ir nuolat primindavo tą dėmę, baugino, verbavo. Net tolimame Afganistano pasienyje, apsilikęs kareivio uniformą, negalėjau tos dėmės paslėpti. Jaučiau budrių akių dėmesį. O vieną naktį du majorai pasikvietė mane į kokią nors rūsį ir emė agituoti, kad sutikčiau pranešinėti, ką lietuviai kareiviai tarpusavyje kalba, ar nepurkštąja prieš valdžią. Nors iš karto atsakiau, liepė pagulėti, o poros dienų vėl pasikvietė. Kai vėl atsakiau, majorai ne juokais užsūstino, atidarė duris ir suriko: „Idi k čortul...“

Kai grįpė į Panevėžį vėl pradėjau dirbti redakcijoje, „globoti“ emė kiti: kviesdavo ir pasimatymus, primindavo mano „dėmę“ ir baigdavo vis tuo pačiu pasiūlymu — pranešinėti, ką kas redakcijoje „blojo“ kalba. Nieko nepaš, liovėsi skyrė pasimatymus, pamaniau — atstoju. Bet kur tau! Jiegu būtų atstoję, nebūtų reikėję bėgti iš Panevėžio.

Dėl tokio persekiojimo net į Pasvalį ir Daujėnus būdavo nemalonu nuvažiuoti, nes atrodė, kad čia visi židri ir mane kaip į koki nusikaltėli.

Naftos bendrovės „Geonafita“ ir „Minijos nafta“ administracinis pastatas Gargžduose. Kęstutis Vanago (Elta) nuotr.

GRESIANČIO SOCIALDEMOKRATŲ VALDYMO AKIVAIZDOJE

Moderniųjų krikščionių demokratų sąjungos atviras laiškas Naujosios politikos bloko partneriams

Modernieji krikščionys demokratai, prieš metus kartu su Lietuvos liberalų sąjunga, Lietuvos centro sąjunga ir Naująja sąjunga suformavę Naujosios politikos bloką, buvo ir lieka įsitikinę, kad dabartinės valstybės problemos galima išspręsti tik valstybės reikalus iškelus aukščiau politinių ambicijų, visuomenės suskaldymo bei atsiskaitis siekio išskirtinai atstovauti atskirų visuomenės grupių ekonominiams finansiniams interesams, suteikiant galimybę privačiai žmonių iniciatyvai skleistis, puoselėjant atviros, pilietinės visuomenės principus.

Naujosios politikos partneriams suformavus valdanciąją koaliciją, per jos veiklos laikotarpį atsiskleidė tai, kaip sunku keisti politinės veiklos įpročius, o kiekviena reforma susiduria su milžinišku pasipriešinimu. Tačiau reformų, atsakymas pusiauakelėje yra pradžutingas, kaip ir privačios iniciatyvos, atsakomybės principų pakeitimas kairuolišku populizmu. Politinės spekuliacijos apie tai, kad socialdemokratine valdžia sukurs gerovės valstybę, yra neatsakingos bei gresia itin sunkiais ekonominiiais padariniais.

Mes raginame Naujosios politikos bloko narius atrasti sąvayje jėgų išspręsti iškilusius nesutarimus. Ne populiarumo svyravimai, politologų receptai, kaip laimėti prezidento rinkimus, keliantys kone politinę psichozę, ekonominių interesų, bet valstybės ateitis, realios Lietuvos žmonių poreikiai yra tas pamatas, į kurį

Vytautas Bogušis
Moderniųjų krikščionių demokratų sąjungos
pirmininkas, 2001.06.18

Ir visi tėviškė aplankydavome kasmet. Net ir tuomet, kai ten neliko nė vieno trobesio, o jų pamatus paslėpė krūmai ir dilgėlynai. Tėviškės galima netekti, tačiau jos negalima užmiršti.

Keistas dalykas: kol gyvenome Petraičiuose, nesidomėjome jų praeimi, istorija, atrodė, kad čia nuo amžių viskas taip buvo ir taip bus. O kai tėviškės netekome, pradėjau rinkti dar likusius dokumentus, nuotraukas, senbuvų prisiminimus.

Vieną 1972 metų liepos dieną atvykstame visi vaikai su tėveliu į Petraičius. Sutinkame vienintelę likusią kaimyninio Čekiško kaimo gyventoją Mortą Augienę, ateiname visi į mūsų kiemą, įsikuriame ant žolės po tėvelio sodintu ąžuolu. Įjungiu diktofoną, ir pasineriame į prisiminimus.

— Oi, kur čia viską išpasakosi, — sako tėvelis, — ilga ir liūdna tai istorija... Caro laikais šis kaimas vadinosi II Petrovka. Mūsų šaknys ne čia. Proprosenelis Leonas Šimkūnas buvo kumetis Linkuvos dvare. Sudegus dvarui, Leonas sušūn Jokūbas gavo 25 hektarus krūmų ir pelkių šiame II Petrovkos kaime. Kartu su juo čia atsikėlė ir sūnus Ignas, dar berniokas. Tada buvo pradėta kurti šį ūkį. Kirto krūmus, rove kelmus, plėtė dirbamos žemės plotus, statėsi trobesius. 1928 metais nuo šio ūkio atsiskyrė Igno brolis Jonas Šimkūnas, pasivadinęs Šimkevičiumi. Taip Petraičiuose atsirado trys vienkieniai. O 1945 metais vėl teliko du, nes Šimkevičiai, jų sūnui Juozui išėjus į partizanus, buvo ištremti į Permės sritį.

— Aš ūkininkauti pradėjau 1908 metais, kai grįžau

DRAUGAS, 2001 m. birželio 20 d., trečiadienis

Danutė Bindokienė

Ir visuomet atsiverčia ta antroji medalio pusė

Šiuo metu galima susidaryti nuomonę, kad Lietuvos kelias į NATO yra tarytum lygesnis. Tai, žinoma, savaime neatsitiko — reikėjo daug bendrų pastangų, kieto darbo ir pasidvitemio, kad pagaliau didžiosios užsienio valstybės įsitikintų Lietuvos (ir kitų Baltijos valstybių) rimtu užsiangažavimu žūt būtų siekti narystės NATO. Tiesa, dar ne visos įsitikino ir pritaria, tačiau einama gera kryptimi.

Tikrai neapskaičiuojamos naudos atnešė Lietuvos vadovybės užimta pozicija — dirbti kartu su kitomis valstybėmis, siekiančiomis narystės NATO. Pirmasis svarbus žingsnis — Vilniuje įvykęs devynių Rytų bei Vidurio Europos valstybių, užsibrėžusių siekti to paties tikslo, suvažiavimas ir jame priimti nutarimai. Tai parodė Vakarų (o taip pat ir Rytų) pasauliui, kad vieninga jėga yra daug veiksmingesnė, negu pavieniai mėginimai. Antrasis, galbūt dar svarbesnis — gegužės pradžioje Lietuvos sostinėje vykusio NATO narių Parlamentinė Asamblėja, kurioje dalyvavo ir nemažai svarbių žmonių iš Vašingtono. Tai Lietuvos draugai, kurių palankumas ir atliekamas darbas JAV Kongrese bei Senate mums žinomas — ir labai naudingas.

Tačiau reikėtų dar vieno — trečiojo žingsnio. Būtent, įtikinti lietuvių tautą, kad narystė NATO jai yra gyvybiškai svarbi, o visa priešiškoji propaganda — tik muilo burbulas, nuolat pučiamas tų politinių bei visuomeninių sluoksnių, kuriems dar vis vaidenasi rausvi rūkai ir girdisi Maskvos bokštų varpai... Todėl reikia siekti kiek galima daugiau supratimo ir palankumo gyventojų tarpe. Tai užduotis, kurios privalo imtis visi Vyriausybės, Seimo, savivaldybių nariai, visa žiniasklaida, pasitelkiant ir pagalbą tokias priemones, kurios labiausiai patrauktų eilinių gyventojų dėmesį. Kol kas šioje srityje matome didžiausią spragą, o ją reikia nedelsiant užkaišioti.

Šioje pusėje Atlanto pastangų taip pat netrūksta. Nejaugi kas gali manyti, kad JAV prezidentas, pirmą kartą besilankydamas Europoje, būtų taip primygtinai kalbėjęs apie NATO plėtrą, jeigu lietuviai bei kitų Baltijos ar Europos valstybių, siekiančių narystės NATO, žmonės nebūtų vieningai beldęsi į Baltųjų rūmų, Kongreso, Senato duris, iš kariuomenės, — tėsė tėvelis. — Iš mūsų 7 vaikų aš turėjau čia likti. Sesuo Antanina išvažiuo duonos ieškoti į Ameriką, brolis Petras išėjo dirbti į Krinčiną pas kleboną Potėlą, seserys Ona, Monika, Grasilda ištekėjo, Paulina mirė maža.

— Kodėl taip ilgai nesivedei, sulaukai net 40 metų? — klausia mane.

— Nebuvo kada, reikėjo trobesius statyti, dirvonus plėsti. Daug ko truko, o labiausiai — dirbamos žemės. Grūdų duonai neužtekėjo, senelis važiuodavo į Pasvalį duonos pirkti. O kaip būdavo sunku tą žemę art! Metalinių plūgų nebuvo, ardavom mediniais arkliais. Tokį kereplą tėvas Ignas buvo padirbęs, reikėdavo užgulus spausti į žemę, kad nesvyruotų. Rankšluostiu per kaklą prisirišdavau, taip ir ardavau trilinkas. Oi, prisitampydavom! Kai sužinojom, kad Panevėžy metalinius plūgus daro, nuvažiuavau ten, į Montvilio fabriką, kur dabar alaus darykla, ir užsisakiau. Parsivežiau laimingas tą plūgą. Susirinko visi židreiti, kaip čia arsiu. Kumele buvo gera, patraukė. Emė virsti vagos, gražu buvo židreiti. Po kelių dienų kažkas tą plūgą pavogė. Vėl važiuavau į Panevėžį kito parsivežti. Paskui nusipirkom metalines akėčias, drapakus, dvizagrį plūgą. Vieno arklį jau neužteko, reikėjo antro. Taigi ir pašaro reikėjo daugiau.

— Ankčiau dobilį nesėdavo, — įsiterpia M. Augienė, — tik pievas šienaudavo.

— Užtat ir pirkom po gabaliuką pievas, ganyklas, krūmus. Ir šieno, ir malkų turėdavom. Iš Gasičio už 150 rublių nusipirkom Skuitę. Bus daugiau

PETRAIČIŲ AKMUO

Iš gimnazisto dienoraščio

ANTANAS ŠIMKŪNAS

Nr. 12

Apsilankę Daujėnuose, pasikalbėję su buvusiu sribu brigadininku P. Kvedaru, jie surašė grėsmingą „spravką“, kurią perskaitė redakcijos darbuotojų susirinkime. Ten buvo sakoma, kad mano tėvai pasikeitė pavardę, pabėgo iš kokių nors, kad turėjo linų fabriką (taip Belovui atrodė paprasta kaimo jauja), kad aš bandžiau išvengti karo tarnybos ir t.t.

Po tokio žaibavimo, aišku, turėjo trenkti smarkus griusmas. Taip ir buvo. Buvau atleistas iš redakcijos kultūros skyriaus vedėjo pareigų ir dar ilgai linksniuojamas ne tik Panevėžio ideologų, ateistų pasitarimuose.

Turėjau palikti ir Panevėžį.

1964 metais pradėjau dirbti Lietuvos radijuje, kur buvo kuriama komentatorių tarptautininkų grupė. Patekau į ją per tos grupės vadovą, buvusio „Panevėžio tiesos“ redaktorius Stasio Vilko malonę. Šis darbas nebuvo man prie širdies, bet maniau nors truputį padirbėti, kol mano „globotojai“ aprims. Jie, žinoma, nerimo, rašė skundus į radiją, tačiau toliau vietos seifų jie nenubeliavo. Taip ir įklimpau čia daugiau kaip trims

LIETUVOS RADIJAS ŠVENČIA 75-METĮ

Birželio 12 d. Kaune, minint Valstybės radiofono 75 metų sukaktį, prie Lietuvos radijo ir televizijos Kauno programų direktijos pastato S. Daukanto gatvėje atidengtos dvi paminklinės lentos, o žurnalistų namuose pristatyta nesenai pasirodžiusi ilgamečio žurnalisto Stasio Štikelio knyga „Eterio šviesa“.

1926 metų birželio 12 dieną iš Kauno Žaliakalnyje įrengtos radijo stoties pasigirdo „Aljo, aljo, kalba radio Kaunas“. Ši diena laikoma Lietuvos radijo gimimo data. Tuometinės žinios buvo girdimos beveik visoje Europoje, taip pat Amerikoje ir Afrikoje. Kauno radijo stotis anuomet buvo viena galingiausių žemyn. Laikinos radijo studijos veikė Žaliakalnyje prie dabartinės Sporto halės, trumpą laiką radijas transliavo ir iš Laisvės alėjos. Į sostinę Valstybės radiofonas perkeltas po Antrojo pasaulinio karo.

1933 metų sausio 1 dieną Valstybės radiofonas pradėjo dirbti specialiai radijui pastatyta pastate S. Daukanto gatvėje, kur ir dabar dirba Lietuvos radijo ir televizijos Kauno programų direktija. Ši faktą ir įamžins birželio 12 d. atidengta paminklinė lenta. Tas pats pastatas taip pat pasipuošė atminimo plokšte, skelbiančia, jog 1941 metų

birželio 23 dienos sukilimo metu per Kauno radiofoną buvo paskelbtas Lietuvos Laikinosios vyriausybės pareiškimas — „Nepriklausomybės atstatymo deklaravimas“.

Šiuo metu iš S. Daukanto gatvės 28A pastato transliuojamos 7 įvairaus žanro televizijos laidos.

Per tris dešimtmečius žurnalistikai tarnavusio Stasio Štikelio (1930-1999) surinkta, ir jo žmonos Jūros Marijos Baužytės užbaigta, mokslinė apybraiža „Eterio šviesa“, išleista Kauno programų direktijos rėmėjų lėšomis. Tai monografija, aprėpianti radijo stoties, kūrybos ir techninio kolektyvo formavimąsi prieškarinio metais. Knyga, pasak S. Štikelio našlės, verta paskaiti žiniasklaidos atstovams, mokslininkams, studentams ir visiems kitiems, mėgstantiems istorinę literatūrą. Žvelgiant per lietuviškų radijo laidų raidos prizmę, išryškėja įdomūs politiniai bei kultūriniai anuometinės nepriklausomos Lietuvos, laikinosios sostinės gyvenimas. Apybraižoje užsimenama, jog tą vasarą, kai radijas prabilo lietuviškai, be perstojo lijo, vanduo supudė sieną bei pasėlius. Tamsesnė žmonės kaltino radijo bangas atnešus tokius pragaištingus orus... (Elta)

Radio žurnalistas Česlovas Burba ir Jūratė Dovydaitytė — birželio mėn. Lietuvos radijas švenčia 75 m. sukaktį. V. Gulevičiaus (Elta) nuotr.

SUSIRINKO TUKSTANČIAI GERBĖJŲ

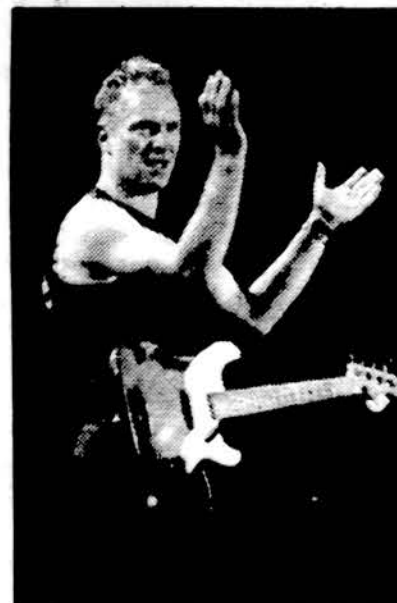
Birželio 16 d., sekmadienį Vilniuje koncertavo vienas garsiausių pasaulio roko dainininkų „Sting“. Į „Žalgirio“ stadione vyksiantį jo koncertą parduota apie 20,000 bilietų.

49-erių metų britų atlikėjas „Sting“, kurio tikroji pavardė — Gordon Matthew Sumner, ketvirtadienį koncertavo Talline. Estijos sostinėje jo pasirodymą stebėjo apie 8,000 muzikos gerbėjų. Beje, keletas užsienyje gyvenančių estų organizacijų ir draugija „Memento“ pareiškė esančios prieš „Sting“ koncertą Gedulo dieną. Šeštadienį garsusis britų dainininkas pasirodė Jūrmaloje. „Sting“ nedideliu nuosavu lėktuvu į Vilniaus oro uostą atskrido sekmadienį. Buvęs roko grupės „The Po-

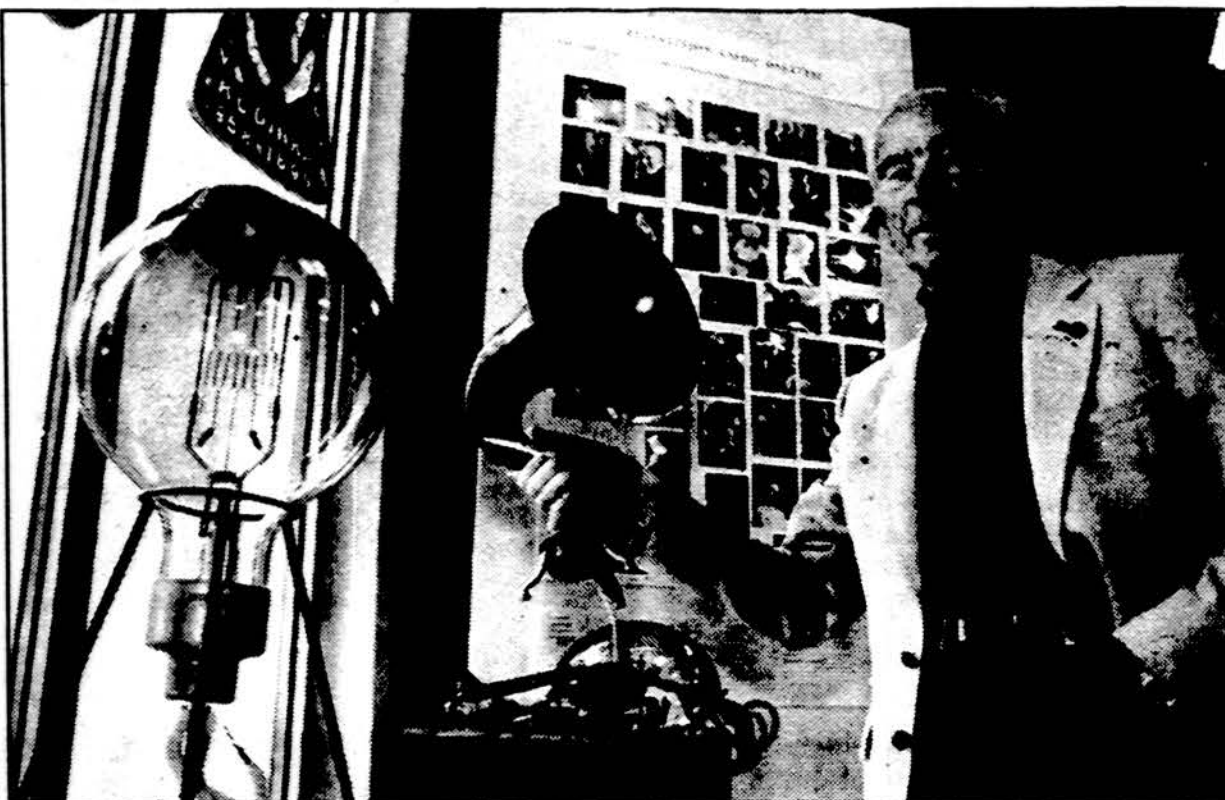
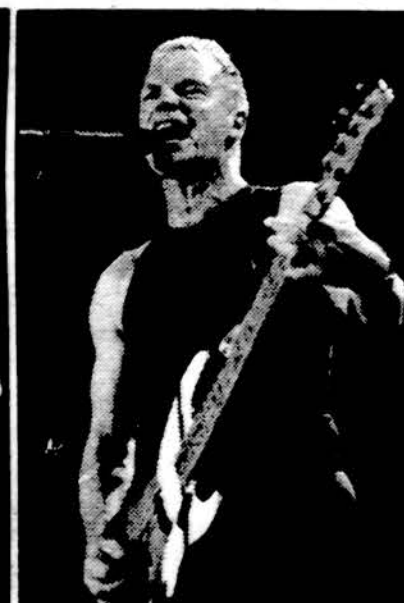
lice“ vadovas apsisotėjo „Sting“ viešbutyje.

Koncertą rengė agentūra „Vertikalus horizontas“. „Sting“ pasirodymas truko apie dvi valandas. Dainininkas atliko dainas iš 1999 metais išleisto albumo „Brand New Day“ bei garsiausių anksčiau sukurto korinorus. Prieš „Sting“ pasirodymą publiką „šildė“ vienas populiariausių Lietuvos atlikėjų Andrius Mamontovas, kuris nesenai su grupe baigė daugiau kaip du mėnesius trukusią koncertų kelionę per Lietuvą.

Iš Lietuvos „Sting“ išvyko pirmadienį po pietų. Birželio 19 dieną jis koncertavo Lenkijoje, „Sting“ nedideliu nuosavu lėktuvu į Vilniaus oro uostą atskrido sekmadienį. Buvęs roko grupės „The Po-

Gordon Matthew Sumner, geriau žinomas „Sting“ vardu, koncertavo „Žalgirio“ stadione Vilniuje birželio 17 d. G. Žilinsko (Elta) nuotr.

Lietuvos radijas švenčia savo 75 metų sukaktį. 1926 m. birželio 12 d. iš tuometinės laikinosios sostinės Kauno pirmą kartą prabilo Lietuvos radiofonas ir nuskambėjo pranešėjo Petro Sapeičio balsas: „Aljo, aljo, kalba Kaunas, Lietuva! Kas girdite mus, atsiliptkite!“ Nuotraukoje: Lietuvos radijo ir televizijos muziejaus kūrėjas Justinas Baltrušas prie eksponatų.

DAR DU LIETUVIAI PRIIMTI Į JAV KARO AKADEMIJAS

Lietuviai Jurgis Vėgelė ir Paulius Mikalainis netrukus išvyks studijuoti į prestižines JAV karo mokyklas.

Įstojimo pažymėjimai jiems buvo įteikti trečiadienį, birželio 13 d., Amerikos centre rengiamoje ceremonijoje, kurioje dalyvavo Jungtinių Amerikos Valstijų ambasadorius John Tefft.

J. Vėgelė ir P. Mikalainis buvo išrinkti studijoms iš dvilikos kandidatų.

Birželio 18 dieną P. Mikalainis išvyks į JAV Connecticut valstiją, kur ketverius metus mokysis Jūrų pakrantės apsaugos akademijoje. Birželio 27 dieną J. Vėgelė išvyks į New Yorką mokytis West Point karo akademijoje, kurią taip pat baigs 2005 metais.

JAV karinių jūrų pajėgų. Oro pajėgų ir Karo akademijose dabar mokosi trys stu-

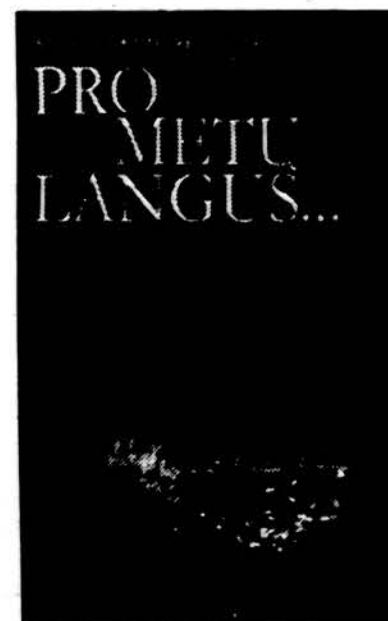

Jurgis Vėgelė ir Paulius Mikalainis, netrukus išvyks studijuoti į JAV-es. Kestutis Vanago (Elta) nuotr.

dentais iš Lietuvos. Šių metų gegužės 25 dieną JAV karinių jūrų pajėgų akademiją baigęs Vytenis Benetis toliau

tęs studijas Maryland universitete, siekdamas mechaniko inžinerijos mokslų daktaro laipsnio. (BNS)

NAUJAUSIA KNYGA KNYGŲ LENTYNOJE

Meniška patrauklus, kietas viršelias knygos formatas iš karto atkreipia dėmesį taip pat ir savo pavadinimu „Pro metų langus...“ Gausiai iliustruota gerame popieriuje stambiu raidynu knyga. Autorė —

Graikijoje ir kitur. Pasaulinį koncertų turą „Brand New Tour“ Europoje „Sting“ pradėjo gegužės 31 dieną pasirodymu Kijeve.

„Gastrolės tam tikra prasme yra atsipalaidavimas, nes nereikia daug galvoti, — teigia jis. — Visi sprendimai jau priimti. Tik pakylėti ir imiesi savo darbą.“

Nuo 1982-ųjų, kai pradėjo solinę karjerą, „Sting“ išleido septynis, studijoje įrašytus, albumus. Naujausias jų — „Brand New Day“ — yra laikomas vienu geriausių atlikėjo darbų. Pasauliškai parduota per 7 mln. šio albumo kopijų. (Elta)

ilgametę skautę, mokytoja nepriklausomos Lietuvos laikų gimnazijoje, dabar pensijos amžiaus — Stasė Čilvinaitė Ketarauskienė — Bajalėnė. (Evos Labutytės iliustracijos. Spausdino AB „Klaipėdos rytas“; Baltijos pr. 10, Klaipėda, Lietuva. Užsak. Nr. 3541. Tirražas 1,000 egz.)

Knyga suskirstyta į keturis skyrius: Pro metų langus; Kelionė po Ameriką, nepamirštant Lietuvos; Iš šeimos archyvo; ir, ko autorius slapstydavosi, Aukštąjį Dvasia: Paliekam tėvyne; Gyvenimas Vokietijoje.

Si knyga, išleista autorės pastangomis, savo mirusio vyro, su kuriuo, tarp kitko, labai daug keliavo, Henriko Bajalio dešimtmečių paminėti. Knygoje apetu įvykių, pergyvenimų, chronologine tvarka nuotykių ir pavojų, išsivijusių dalių pasitinkant, taip pat kuklus pageidavimas „...kad užsiliktų užrašyta mūsų šeimos istorija, o joje atsispindėtų ir mano nueitas kelias nuo mažo Žemaitijos kaimelio (Bajorkalnio), ligi Los Angeles milijoninio miesto“... Autorė kviečia skaitytoją pažvelgti į „...mano nueitą gyvenimą kelią“, per kurį ji keliavo, „mažai kam žinomas žmogus“.

Autorė jauna įgijo diplomą su teise dėstyti kūno kultūrą; dirbo Skuodo, Palangos, Kretingos, Raseinių gimnazijose bei įvairiose tremtinių stovyklose išsivijimoje, sovietams okupavus Lietuvą. Ir taip, iki emigracijos į Jungtines Amerikos Valstybes 1949 metais. „Pro metų langus“ autorė

paprasta savo kalbos išraiška, gyvu nuosirdumu veda skaitytoją dabar „antriosios savo gyvenimo pusės“ keliukais, posūkių vingiais, tolerantiška laikysena plačiai giminei, artimiems bičiuliams, prisilaikydama mėgiamos profesijos principo. Jos pasakojimai paillustruoti lankytų vietovių nuotraukomis Amerikos žemėlapyje, neužmirštųjų geradarių, nepriklausomai tėvynei nuosirdaus dosnumo, materialinės paramos. Iki paskutinio puslapio skaitytojas gali pajusti labai gero žmogaus meilę žmogui. Vienas tokių pavyzdžių Silutės Kultūros centras. Tenai, F. Bajoraitis viešojoje bibliotekoje dabar rengiamos menininkų parodos; įspūdingai paminėtas ir 125-asis Vidono gimtadienis; vyko tautinis menininkų „atvirukų ekslibrisų konkursas. Visa tai, skaitydami pasakojimą pro metų langus mes patiriame, dėka tos vienos šeimos solidarų veiklumo kitų gerovei.

Knygos tendencija paaiškėja visu savo vertės grožiu su paibaiga; ir vėl pradėti ją skaityti iš naujo; lyg girdėtumei paties laiko skambesį pro metų langus, dabar jau plačiai atidarytus kiekvienam, kiekvieno intymaus pasigėrėjimo akimirkai. Šios knygos titulinė antraštė „Pro metų langus...“ konkurso būdu atrinkta tarp giminių, gimtosios vietovės apylinkėje, yra verta atskiro pasigėrėjimo žodžių. Ši gausi šeima mokytojos Stasės Čilvinaitės (Ketarauskienės-Bajalėnės) jos gyvenimą tebesauja augsinio rudens pavėsyje. Mes, skaitytojai, tą gyvenimą dabar pasidaliname su ja.

Stasė V. Pautienė

SKELBIMAI

ELEKTROS (VEDIMAI) – PATAISYMAI
Turū Čikagos miesto leidimą. Dirbu užmiesty. Dirbu greitai, garantuoti ir sąžiningai.
773-779-3313
KLAUDIJUS PUMPUTIS

AUTOMOBILIŲ, NAMŲ, SVEIKATOS, IR GYVYBĖS DRAUDIMAS.
Agentas Frank Zapolis ir Off. Mgr. Aukso S. Kane kalba lietuviškai.
FRANK ZAPOLIS
3208 1/2 West 95th Street
Tel. (708) 424-8854
(773) 581-8854

Kalame visų rūšių „sidings“, „soffits“, įdedame lietuviškus (gutters) ir dengiamie stogus. Skambinti Romui tel. 630-774-1025.

Window Washers Needed!
40,000 per year. We need 100 crews. No exp. necessary. Will train. Must have valid driver's license and transportation. Must be fluent in English.
L.A. McMahon Window Washing.
Tel. 800-820-6155.

Parduodu automobilį DODGE CARAVAN,
1991 m. Kaina \$1,250.
Tel. 773-735-2075.

Ieškome vaikams auklės
Čikagos priemiesčiuose, kuri nerūko, moka vairuoti ir susišneka angliškai.
Tel. 815-922-2876.

Parduotuvė valymui reikalingi darbuotojai. Gali kreiptis ir šeima. Darbas Tennessee ir Illinois valstijose. Atlyginimas \$1,500 — \$1,800. Dokumentai ir kalba nebūtini. Tel. 901-240-5544 arba 901-830-7223.

45 m. dailės mokytoja ieško darbo. Siūlyti įvairius variantus. Anglų kalba elementari. Turi vairavimo teises ir „soc. security“. Atsilygins.
Tel. 630-969-0274.

GREIT PARDUODA

RE/MAX REALTORS
OFF: (773) 228-8261
HOME: (708) 425-7189
MOBIL: (773) 988-8296

RIMAS LSTANKUS

• Greitas ir sąžiningas pataravimas
• Nuosavybių įkainavimas vertui
• Perkame ir parduodame namus
• Pensiškai nuolaide

V.A.I. Auto Services.
Atliekame visus variklio ir važiuoklės darbus. Variklio kompiuterinis patikrinimas. Nuolatiniams klientams nuolaidos. Parduodame naudotus automobilius. 3800 W. 79 St.
Tel. 773-582-0183; 773-582-0184.
Kalbame lietuviškai.

Prancūzų vienuolynai reikalinga virėja. Rašyti, duodant savo adresą ir telefono numerį. Rev. Jonas Bacevičius, P.O. Box 980, Kennebunkport, ME 04046.

Reikalingi daiktai patyrimui Amerikoje.
Privalo turėti automobilį. Darbas šiaurės-vakarų rajonuose. Tel. 847-908-9109
vairuoto 8 - 10 val.
Susikabinsite angliškai, rusiškai.

STASYUS CONSTRUCTION
Stalčius darbai, rūsų, vonių ir virtuvų įrengimas; priestatai; keramikos plytelės; „sidings“ „soffits“, „decals“, „gutters“, plokštės ir „shingles“ stogai; cementas, dažymas. Turū darbo draudimą. S.Benetas, tel. 630-202-5874; 630-241-1912.

Grožio salone „Elite Family Hair Care“ dirba lietuvių kosmetologė-manikioristė Džina. Adresas: 4808 W. 83 St., Burbank. Tel. 708-488-0884.

Kitame salone — 10055 S. 60th Ave, Tinley Park, dirba lietuvių kirpėja Sonata. Tel. 708-444-2421.

LIETUVOS BAŽNYČIA TURI PUIKIŲ JAUNŲ KUNIGŲ

Apsidžiaugiau „XXI amžiuje“ pamąčiusi Felicijos Lankeienės iš Jonavos žinutę, kad Jonavos klebonas dekanas kun. Vytautas Grigaravičius buvo sukvietęs visų parapijos laidotuvių giedotojų susirinkimą ir padarė galą nevyksiančiai saviveiklai. Kleboną liudino kai kurių grupių giedojimas. Giesmės už mirusiųjų buvo tapusios artimųjų gaudinimu pigiais šlageriais, buvo iškreipomos net gedulingų bažnytinų giesmių melodijos. Visoms giesmininkų grupėms V. Grigaravičius įteikė giesmynus ir pasiūlė joms paruošti savo repertuarą. Giesmės bus perklausytos parapijoje sudarytoje komisijoje. Laidotuvsė galės giedoti tik tie giesmininkai, kurie gaus komisijos leidimą.

Savo žurnalistiniame darbe ir man teko susidurti su kun. Vytautu Grigaravičiumi, kuris tuomet buvo Kelmės klebonas. Parapijietiai jį buvo taip pamilę, kad važiuo pas arkivyskupą, prašydami neiškelti iš Kelmės į Jonavą.

Tai kilnus ir šviesus jaunas kunigas, užaugęs vaikų namuose. Dievo vardą jis išgirdo iš vienos savo auklėtojos gūdziais sovietiniais laikais. Ši moteris ir nulėmė jo gyvenimo kelią. Panaši ir Pelesos klebono bei švento kunigo Kastyčio Krikščiūno, užaugusio Ukmergės vaikų internate ir tarnaujantis skurdžioje Baltarusijos lietuviškoje salelėje, gyvenimo istorija.

Pačioje skurdžiausioje dirvoje gali užaugti puikių augalų, nes visur pasiekia Dievo ranka. Prisimenu, 1993 m. rudenį, kai Lietuvą aplankė popiežius Jonas Paulius II. Ant Kryžių kalno vyko jaunimo diena, giedojo visos Lietuvos jungtinis bažnytinis jaunimo choras, o solo partiją atliko puikų balsą turintis jaunas kunigas Vy-

tautas Grigaravičius. Visas šis renginys buvo transliuojamas per interviziją ir parodytas pasauliui.

Kokia laimė, kad Lietuvos bažnyčiose yra tokių talentų ir dar didesnė laimė, kad jie jau šiandien veikia ir švarina mūsų dvasinę aplinką. Bet jų laukia dar daug darbo, nes dar daug šiukšlynų aplink mus ir mumyse.

Vienas iš jų — besaikis gerimas, kuris ypač matyti kaime. Ir čia gali padėti kunigai. Kur reiklesnis klebonas, jau ir šiandien toje parapijoje bent per laidotuvs draudžiama vartoti alkoholį. Lietuvai verkiant reikia naujo Valandaus.

O kad atsirastų toks galin-gas ir šventas žmogus, kuris padarytų galą šiolaikiškų vadinamųjų „lietuviškų“ vestuvių tradicijai. Čia muzikantai tiesiog siautėja, taikdami šlykščiausius niekus ir linksmindami vestuvinių labai žemo lygio „naujųjų tautosaką“.

A. V. Š.

* Lietuvos karo laukimai padės medikams gelbėti žmonių gyvybes, laiku atgabendami persodinimui reikalingus organus ir audinius. Nesenai Vilniuje pasirašyta Krašto apsaugos ministerijos ir Nacionalinio organų transplantacijos biuro (NOTB) bendradarbiavimo sutartis, kurią pasirašė KA viceministras Jonas Gecas ir NOTB direktorė Asta Bžekskytė. Pagal šią sutartį, Krašto apsaugos ministerija įsipareigoja nemokamai Lietuvos teritorijoje gabenti reikalingus audinius ir organus karinių oro pajėgų sraigtasparniais. Iki šiol karščių sraigtasparniai be jokios sutarties daugiau kaip 20 kartų gabeno transplantuojamus organus ir sūtelisčius:

Jurgis Malskis

A.†A. JURGIS MALSKIS

„Tarp praeities, kur yra mūsų atsiminimai, tarp ateities, kur yra mūsų viltys, dar yra dabartis, kur yra mūsų pareigos“ (G. Palau).

Šio mastytojo gilius žodžiai su liūdesiu, bet ir su viltimi sugrįžo į Clevelando lietuvių telkinio širdis ir mintis, kai 2001 metais gegužės 15 į amžinuosius namus buvo palaidotas vienas jo nuosirdžių ir pareigingųjų narys ir vadovas a.a. Jurgis Malskis, pakilęs gilių ir atmintinių veiklos pėdsakų. Nevengęs prisiminti ir sunkių vadovo pareigų. Jurgis su meile savo tautai ir Tėvynei savo talentu ir darbu atliko pasigėrėtiną darbą. Su dekingomis širdimis jis bus ilgai prisimenamas.

Velionis buvo gimęs 1910 m. liepos 4 d. Slavikuose, Šakių apskr., 14 vaikų šeimoje. Pradžios mokyklą lankė savo gimtajame mieste, baigęs Jurbarko gimnaziją, studijavo Vytauto Didžiojo universitete, priklausė Neolituanų korporacijai. 1942 m. vedė Elena Žakevičūtę. Artėjant frontui, pasitraukė Vokietijon, kur gimė sūnus Raimundas, baigęs inžinerijos mokslus De Troite. Iš Arkansas valstijos 1951 metais persikėlė į Clevelandą. Čia tuoj pat įsijungė į Lietuvių namų ir Lietuvių Amerikos Piliečių klubo vadovos darbus. Vykdamas naujų namų statybą, Jurgis ėjo įvairias pareigas, kurį laiką buvo ir jo pirmininkas. Jau 1965 metais išrenkamas LB Clevelando apylinkės valdybon, o 1971 metais išrenkamas pirmininku, juo išbuvo net šešerius metus. Jo vadovavimo metais Apylinkė išgyveno vienus iš geriausių, sėkmingiausių metų, kai buvo surengta iškilių koncertų, pobuvių, minėjimų, plataus masto renginių. Prisimintini svarbiausieji: pakviestas „Dainavos“ ansamblio koncertant atsilankė artį dviejų tūkstančių žmonių, talkino Čiurlionio ansamblio išvykoms į Pietų Ameriką komitetui, kur buvo surinkta net 15,000 dol. kelionės išlaidoms padengti. Didelių ir sėkmingų pastangų Malskio vadovaujama Apylinkės valdyba su kitomis organizacijomis prisidėjo prie lėšų telkimo „Grandinėles“ — tautinių šokių ansamblio išvykoms į Australiją, Europą, į Lietuvos tautinių šokių šventę bei į kitas išvykas Šiaurės Amerikoje, Liudas ir Aleksandra Sargai — ansamblio vadovai visada susilaukdavo Clevelando apylinkės paramos ir talkos. Įsikūrus Pensininkų klubui, buvo jo aktyvus narys ir keletus metus pirmininkas. Apylinkės valdyba stipriai rėmė Lituanistinę mokyklą, pats Malskis kurį laiką mokytojo. Abu Malskiai — Dievo Mo-

tinios parapilijiečiai. Jurgis sekmadieninių lietuvių pamaldų lekcijų skaitytojas.

Jurgis Malskis galėjo pasidžiaugti gražiomis iškilmėmis ir programomis, švenčiant Lietuvių namų 25 metų ir „Tėvynės garsų“ transliacijų auksinėmis sukaktuvėmis. Jurgis buvo apdovanotas Lietuvių klubo visuomenine ir kultūrine tūkstančio dolerių premija, jis buvo išrinktas to klubo garbės nariu. Taip pat Karių Ramovė, kurios nariu velionis buvo, Pensininkų klubas, Čiurlionio ansamblis Malskį buvo išrinkę savo garbės nariu. Velionis visada jautriai prisimindamas Tėvynę ir jam teikiama garbė už svetimoje šalyje atliktus darbus, tardavo: „Atiduodu skolą savo tautai, nes joje įgytas mokslas beveik nieko nekainavo“.

Po beveik trejų metų sunkios ligos, nuosirdaus darbininko lietuviškai išsivijai širdis nustojo plakusi š.m. gegužės 12 d.

Su velioniu atsiveikinti Jaucubus laidotuvių namuose susirinko gausūs tautiečiai, kur po giesmių, kleb. kun. Gedimino Kijausko, SJ, maldų ir žodžio, su velioniu atsiveikino: L. R. Garbės konsule Ingrida Bublione, LB apylinkės valdybos pirm. Mylita Nasvytienė, Pensininkų klubo pirm. Henrikas Piktura, Karių Ramovės pirm. Vytautas Januškis, Čiurlioniečių vardu Vladas Plečkaitis, dr. Jonas Stankaitis, kartu mokėsis gimnazijoje: Andrius Dunduras, velionio mokiniys Lit. mokykloje. Atsiveikimui vadovavo ir apie velionio gyvenimą kalbėjo Zenonas Dučmanas, ilgametis velionio bendradarbis, talkininkas ir šeimos bičiulis.

Prisikėlimo Mišias Dievo Motinos bažnyčioje celebravo ilgametis velionio klebonas kun. G. Kijauskas, S.J., lekcijas skaitė garbės konsule Ingrida Bublione ir Nijolė Kersnauskaitė. Pamoksle klebonas prisiminė savo uolius parapilijiečio talką parapilijai. Velionio palaikai-pelenai bus pervežti Lietuvon.

Velionio sūnaus šeima visus šv. Mišių dalyvius pakvietė pusryčiams į „Gintaro“ restoraną, kur padėkos žodį tarė sūnus Raimundas.

Clevelando lietuviai liūdi netekę nuosirdaus ilgamečio darbuotojo lietuviybės išlaikymo išsivijai, Lietuvai ir lietuvių tautai. LB, Clevelando apylinkės pirm. Mylitos Nasvytienės atsiveikimo žodyje girdejo: „Širdingai dėkoju a.a. Jurgiui Malskiui už sukratus bendruomenės veiklos aruodus ir pramintus veiklos takus. Mes seksime jo pėdomis ir toliau pinsime jo

APIE EILINIUS ŽMONES

Žodelis Vandai Ginotienai mirus

Romėnų karvedys, politikas ir istorikas Gajus Julius Cezaris, gyvenęs pirmajame šimtmeptyje prieš Kristų, gerai pažino keltų (galų) tautes, gerai vertino jų dorovinius ypatumus ir savo išvadas apibendrino tokiais žodžiais:

„Laimingos tautos, kurios turi geras įstatymus, bet laimingesnės, kuriose geri papročiai reiškia daugiau negu geri įstatymai“.

Apie viešumon iškilius žmones, ypač politikus ir visuomenininkus, paprastai daug žinoma. Jų vardai linksniuojami žiniasklaidoje, juos pagiria draugai, papeikia oponentai, pašmeizia piktavaliai. Skaitydami žymiųjų žmonių biografijas, sužinome ne tik apie jų nuveiktus darbus ir įgytus nuopelnus, bet susiduriame su jų vidiniu pasauliu bei gyvenamojo laikotarpio dvasia. Bet tik nedaug žmonių savo valstybėje ar mažesniuose junginiuose — bendruomenėse ir organizacijose užima vadovaujančias vietas. Pagrindinė masė sudaro eiliniai nariai, kuriuos artiau pažįsta tik giminės, bičiuliai, artimiausi kaimynai. Didelė dalis gi perena gyvenimą ir apie jų „gerus papročius“ niekas nežino. Lengviau pasklinda gandai, tikri ar tariami, ir apie eilinių žmonių bloguosius papročius.

Vanda Kojelytė (Ginotienė) Krazių „Žiburio“ gimnazijos abiturientė 1928 metais.

Š. m. balandžio 1 d. Čikagoje mirė Vanda Ginotienė, daugelį metų su vyru Antanu išgyvenusi Marquette Parko apylinkėje. Abu buvo eiliniai Amerikos lietuvių bendruomenės nariai, kurių nuotraukos turbūt nė karto nėra pasirodžiusios mūsų spaudoje. Jie priklausė tai Cezario apylinkės žmonių grupei, kuri dėl moralinių įsitikinimų savanoriškai atlieka žmogiškąsias, tautines ir religines pareigas.

Vanda, 33 ha ūkininkų aštuonių vaikų šeimos vyriausioji duktė, su jaunesniąja sėdute Elena, 1921 buvo išsiųstos į Marijampolę mokyti Vargdienių seselių vedamoje progimnazijoje. Iš tolimes Žemaitijos nuoslausa kaimo siųsti vaikus į tolimą Suvalkiją anais laikais buvo neįtikėtina įvykis. Tėvai bemoksliai, bet suprato mokslo svarbą ir vėliau septynis vaikus iš 8-nių išleido į mokslus. Už poros metų Vanda persikėlė į naujai įsikūrusią Krazių „Žiburio“ gimnaziją ir 1928 gim-

naziją baigė. (Toje patioje klaseje mokėsi buv. Lietuvos užs. reik. ministro Algirdo Saudargo būsimoji mama Ona Mejeraitė). Vanda buvo gabi muzikė: akambino pianinu, griežė smuiku, nekalbant jau apie gitarą ir mandoliną. Gimnazijos vaidinimuose atlikdavo pagrindinius vaidmenis, dalyvavo styginiame orkestrelyje, dainavo gimnazijos (vėliau universiteto) chore. Priklausė ateitininkams. Įstojo į VD universitetą, Teologijos-Filosofijos fakultete studijavo istoriją. Tuo laiku užėjo pasaulinė ūkio krizė. Leisti į mokslus kelis vaikus tėvams pasidaro sunku. Vanda įgijo pradžios mokyklos mokytojos cenzą ir mokytojavo. Su pabėgėlių banga patekusi į Vokietiją po karo 4 metus mokytojavo Munchen-Laim stovyklos lietuviškoje mokykloje.

Čikagoje kurį laiką dirbo garsiose skerdyklose. Vėliau susirado darbą siuvykloje. Atlyginimai ir vienur ir kitur maži, bet iš siuvyklos pietų pertraukus metu galėdavo parbėgti į namus pažįstami sergantieji seseriai. Vyresnė Antanas dirbo geležinkelioose, gaudamas irgi kuklų atlyginimą. Vandos uždavimas praktiškai nueidavo labdarai ir lietuviškiems reikalams remti. Ginotienai priklausė Vasario 16 gimnazijos rėmėjų būreliui, LKB Kronikos rėmėjams, Lietuvių Bendruomenės, Lietuvių fondui, Marquette Parko Šv. Marijos Gimimo parapilijai, rėmė „Margutį“, BALFą, Resolucijoms remti komitetą, Baltų laisvės lygą parėmė 1,000 dol. suma, prenumeravo visą katalikišką spaudą, užsisakė Lietuvių enciklopediją, pirkto

knugas. Enciklopedija ir daugelis knygų po Antano mirė: (1995) išsiųstos Lietuvon, po Vandos mirties didelė knygų siunta išsiųsta į Antano Mončio muziejų Palangoje.

Paliktos apykalitos rodo, kad bolševikmeti į Lietuvą ir Sibirą Ginotienai buvo išsiuntę 78 siuntinius. Siuntinius siuntė ne tik savo artimiesiems, bet ir mokslo draugams, kaimynams. Niekaip neprašė BALFo ar kitos labdaros organizacijos pagalbos.

Porą kartų Vanda sovietmeti vyko Lietuvon. Abu kartus atvežė svarbių žinių. Vieną kartą apie poeto Kazio Jakubėno mirtį. Nužudyto poeto brolis papasakojo jai, kaip ji NKVD nužudė ir prašė Amerikon atvykusius „kultūrinius bendradarbiautojus“ nuolat paklausti, „kaip mirė Kazys Jakubėnas?“. Apie tikrąją poeto mirtį buvo parašyta mūsų spaudoje. Lietuvių enciklopedijos IX tome rašoma, kad jis miręs Sibire, o papildomajame tome, kad ir ne tvirtai, nurodoma tikroji mirties priežastis Vilniuje.

Antras apsilankymas sutapo su kalbininko dr. Jono Kazlausko nužudymu 1970. Nors jai išvykstant iš Vilniaus, šią mirtį dar dengė paslapties šydas, bet ji atvežė teisingas žinias, kurios čia buvo paskelbtos. Taip pat ji atvežė naudingų žinių apie paslaptiną NKVD asmenybę — gen. majorą Henriką ir pulk. Ricardą Vaigauskus. Jie kilę iš to paties krašto, kur augo Vanda.

Atsiekodami seseriai ir svainiai už geras darbus, Vandos broliai jiems palikę kuklų palikimą perkelia Lietuvos labdarai ir švietimui.

Vandos brolis Juozas Kojelis

LIETUVOS GYVENTOJŲ TRĖMIKO BYLA ATIDUOTA TEISMUI

Utenos prokuratūra kartu su grupe sovietų valdžios atstovų atvyko į Juozo ir Adelės Pilgų namus Trakinės kaime, Anykščių rajone, ir išvežė sutuoktinius kartu su jų penkiais mažamečiais vaikais (10, 8, 6, 3 ir 2 metų) į geležinkelio stotį. Keturių mėnesių Pilgų dukrą Marytę nuo tremties išgelbėjo viena moteris. Pilgų šeima buvo deportuota į Krasnojarsko kraštą.

1951 metų spalį F. Siominas kartu su dviem sovietų valdžios atstovais į geležinkelio stotį atvežė Petrą ir Anelę Bagdonus, gyvenusius Bikūnų kaime, Anykščių rajone. Į tą patį ešeloną pateko ir jų sūnus Vytautas, kurį į stotį F. Siominas ir dar du kareiviai atvežė anksčiau iš Utenos. Iš Krasnojarsko krašto tremtinių Bagdonų šeima grįžo 1958 metais.

Už šiuos nusikaltimus Baudziamasis kodeksas numato laisvės atėmimą nuo 5 iki 20 metų, arba iki gyvos galvos.

85 metų F. Siominas, gyvenantis Utenoje, dėl sveikatos būklės negalės dalyvauti teismo posėdyje nagrinėjant jam pateiktus kaltinimus. Gavęs šią bylą, teismas nuspręso, kokią mediciną stebėjimą skirti F. Siominui.

Tyrimo metu nustatyta, kad 1948 m. gegužę F. Siominas

Mūsų mielam nariui

A.†A.

JONUI KERAMINUI

mirus, nuosirdžią užuojautą reiškia liūdinčiai žmonai ONUTEI, su meile ir pasišventusiai globojusiai ji sunkioje ligoje, sūnui VIDUČIUI ir anūkei EVAN.

Vilniaus krašto Lietuvių sąjungos Čikagos skyriaus valdyba ir nariai

DRAUGAS, 2001 m. birželio 20 d., trečiadienis

5

A.†A.

JURGIS BRUSOKAS

Mirė 2001 m. birželio 17 d., sulaukęs 79 metų.

Gyveno Oak Forest, IL. Velionis gimė Lietuvoje. Amerikoje išgyveno 50 metų.

Nuliūdę liko: duktė Danutė su vyru Steve Schroeder, anūakai Christopher, Lauren, Eric, Greg; žmona Marija Brusokienė ir jos vaikai Diana, Richardas, Laura bei kiti giminės Lietuvoje.

A.a. Jurgis dirbo „Lietuvos Vaikų vilties“ organizacijos savanoriu.

Šv. Mišios už mirusiojo sielą bus aukojamos ketvirtadienį, birželio 21 d., 10:30 v.r. Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje, Marquette Parke, IL. Velionio palaikai bus laidojami Lietuvoje.

Nuosirdžiai kviečiame giminės, draugus ir pažįstamus dalyvauti šv. Mišiose.

Vietoje gėlių prašome aukoti „Lietuvos Vaikų vilties“ organizacijai.

Nuliūdę artimieji.

Laidotuvių direkt. Donald M. Petkus. Tel. 800-994-7600 arba www.petkusfuneralhomes.com

PADĖKA

A.†A.

JUOZAS PLAČAS

Mirė 2001 m. balandžio 15 d. Palaidotas Šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

Nuosirdi padėka kun. R. Gudeliui, kun. V. Rimšeliui, kun. V. Mikolaičiui už maldas koplyčioje, šv. Mišias bažnyčioje ir apeigas kapinėse.

Nuosirdžiai dėkojame St. Petersonienciai, suorganizavusiai atsisveikinimo apeigas koplyčioje bei už tartus labai jautrius atsisveikinimo žodžius. Už jautrius žodžius dėkojame kun. V. Rimšeliui, J. Dovilienei, M. Šatienai, V. Kelmeliui.

Dėkojame už giesmes. Nuosirdžiai dėkojame visiems, atsilankiusiems atsisveikinti su velioniu, ačiū už gėles, už pareiktas užuojautos žodžius, raštus bei spaudoje, už šv. Mišias Tėvams Jėzuitams ir už Mišias, atšautos Romoje, už aukas Vydūno fondui ir šeimos nuožūrai.

Reiškiam gilią padėką karsto netėjams.

Dėkojame D. Petkaus laidotuvių namų darbuotojams už rūpestingą patarnavimą.

Liūdinti žmona ir visa šeima.

Po sunkios ligos per anksti pašauktam pas Dievulį mielam

A.†A.

EDMUNDUI SVENTICKUI,

jo žmonai REGINAI, sūnui EDVARDUI su šeima, dukrai IRUTEI su šeima, giminėms Kanadoje ir Lietuvoje reiškia gilią užuojautą ir kartu liūdime jo netekus.

Vaclovas Laukaitis

Kazys ir Juzelė Laukaitiai bei mūsų vaikai: Edmundas, Algimantas, Birutė ir Kęstutis bei jų šeimos

VIENERIŲ METŲ MIRTIES SUKAKTIS

A.†A.

ANITA ONA VANAGAITYTĖ ŠLEŽIENĖ

Su ilgesiu ir meile prisimename mūsų brangią Mamą, Sesi, Močiutę ir Promočiutę, kurios netekome 2000 m. birželio 25 d.

Šią liūdną sukaktį minint, pamaldos bus laikomos University Lutheran bažnyčioje, Cambridge, Massachusetts. Prašome giminės, draugus ir pažįstamus prisiminti a.a. Onytę savo maldose.

Liūdinčios: sūnus Romas ir sesuo Ieva Vanagaitytė-Janukienė su šeimomis.

DRAUGAS, lietuvių svyturis ir sąjunga!

Prenumeruokime ir skaitykime DRAUGĄ

DRAUGĄ, atsiminkime savo tėstamąjį

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

Šiaulių vaikų ansamblis „Ro-ko-ko“ gieda ir religines giesmes. Liepos 1 d., sekmadienį, 10 val.r. vaikus išgarsinsite Brighton Parko Švč. M. Marijos Nekalto Prasidėjimo bažnyčioje per Mišias. Po jų – koncertas parapijos salėje.

Šiaulių vaikų ansamblis „Ro-ko-ko“, jau kitą savaitę atskrendantis į Čikagą, per 15 gyvavimo metų surengė daugiau kaip 400 koncertų, išleido 3 albumus. Vaikų ansamblio vadovė Rasa Kauneckaitė – beveik visų dainininkų atliekamų dainų muzikos autorė. Pirmasis „Ro-ko-ko“ koncertas vyks birželio 29 d., penktadienį, 7 val.v. Libertyville Civic Center, 135 W. Church St., Libertyville, IL. Birželio 30 d., šeštadienį, 6 val.v. vaikai dainuos Pasaulio lietuvių centre, Lietuvių fondo salėje. Liepos 1 d., sekmadienį, 10 val.r. „Ro-ko-ko“ giedos per Mišias Brighton Parko Švč. M. Marijos Nekalto Prasidėjimo bažnyčioje, o po Mišių surengs koncertą. Visi bilietai bus parduodami prieš koncertus. Be to, liepos 14 d. 3:30 val.p.p. Šiaulių vaikų ansamblio koncertuos Dainavos stovykloje. Kviečiami visi aplinkinių miestų lietuviai. Liepos 15 d. „Ro-ko-ko“ koncertuos Pittsburghe, liepos 16 d. aplankys Niagaros krioklį, liepos 17 d. grįš į Lietuvą.

Pirmieji trys skaitytojai, teisingai ir kruopščiai užpildę „Draugo“ pokylio laimėjimų knygelę – Sabina Henson, Adolfas Baliunas ir Vytautas Janulaitis. Dėkojame jums ir visus dar kartą kviečiame nepagailėti minutėlės laiko ir kairėje knygelės pusėje užpildyti visus bilietėlius (ne tik pirmąjį!) bei su auka atsiųsti juos mums, o dešiniąją, ilgesimąją knygelės pusę, pasilikti. Linkime jums išlošti prizus – 500, 300, 250, 200, 150 ir dolerių.

Vytauto Didžiojo šaulių rinktinės tradicinės Joninės rengiamos š. m. birželio 23 d., šeštadienį, 4 val.p.p. Šaulių namuose. Visi kviečiami dalyvauti.

Fotomenininko Algimanto Kezio kompiuterine technika atliktų paveikslų apie angelus parodos atidarymas vyks birželio 29 d., penktadienį, 7:30 val.v. Jaunimo centro Čiurlionio galerijoje. Čia taip pat bus pristatytas knyga išleistas šių paveikslų katalogas „Angelų pasaulis“. Parodą rengia Čiurlionio galerija.

Anglijos lietuvių klubo gegužinė, turėjusi vykti birželio 24 d. Šaulių namuose, atšaukiama iki vėlesnio laiko.

Birželio 19 d. „Chicago Tribune“ pirmojo puslapio straipsnyje „For kids, Sabina vote a no-brainer“, kuriame rašoma apie pietinės Čikagos mokyklą ir futbolo komandą, minima ir Brian Juco, lietuvių dermatologo Kastyčio Juco sūnaus, pavardė. Straipsnyje gvildenami sporto lygos, rasės, draugystės klausimai.

Joninių tradicijos ir linksmybės birželio 24 d., sekmadienį, nuo 12 val. iki 8 val.v. vyks Pasaulio lietuvių centro sodelyje, Lemonte (14911 127 St.). Šią šventę rengia Amerikos lietuvių televizija, kuri taip pat kviečia pasiklausyti koncerto, dalyvauti šokiuose ir žaidimuose, laimikų traukime, paragauti „mamos cepelinų“, šašlykų, balandėlių ir kitų lietuviškų skanumynų. Praleiskite ilgiausią vasaros dieną kartu, linksmame, lietuviškame būryje.

Ar žinote, kad Čikagos kultūros centre (Chicago Cultural Center) esantis 42 pėdų skersmens vitražinis skliautas, sukurtas Loui Comfort Tiffany, yra pats didžiausias Tiffany skliautuotas vitražas pasaulyje, kurio vertė apytiksliai 35 mln. dolerių? Antrojo kultūros centro vitražinio skliauto skersmens dydis šiek tiek mažesnis – 40 pėdų, šis meno kūrinys buvo atliktas pagal Renesanso pavyzdį. Abu skliautai bus restauruojami 2002 metais. Apsilankę Čikagos kultūros centre, kuris buvo įkurtas 1897 metais kaip pagrindinė miesto biblioteka, galite išvysti ir įdomių meno parodų, dalyvauti koncertuose. Čikagos kultūros centras (78 East Washington Street) veikia pirmadieniais-trečiadieniais nuo 10 val.r. iki 7 val.v., ketvirtadieniais – nuo 10 val.r. iki 9 val.v., penktadieniais – nuo 10 val.r. iki 6 val.v., šeštadieniais – nuo 10 val.r. iki 5 val.p.p. ir sekmadieniais – nuo 11 val.r. iki 5 val.p.p. Švenčių dienomis centras nedirba, įėjimas – nemokamas. Informacija tel. 312-744-6630.

„Draugo“ metinė gegužinė vyks rugpjūčio 19 d., sekmadienį, tėvų marijonų sodelyje, Čikagoje.

Specialios ekskursijos po įvairius Čikagos miesto pietinius ir šiaurinius rajonus rengiamos šeštadieniais: Vietas į ekskursijas, kurios prasideda 10 val.r. ir tęsiasi 4 valandas, reikia užsisakyti iš anksto, skambinant tel. 1-877-CHICAGO arba internete www.877CHICAGO.com

Jei jau susiruošėte aplankyti John G. Shedd akvariumą, vykite ten ketvirtadienį, kada groja džiazas. Nuo birželio iki rugpjūčio ketvirtadieniais – nuo 5 iki 10 val.v. – jums koncertuos geriausios Čikagos džiazų grupės. Akvariumas įsikūręs 1200 S. Lake Shore Dr.; informacija tel. 312-939-2438.

„Vaiko vartų į mokslą“ būrelis gegužinė bus skirta ypatingam tikslui – paremti būrelis darbą su pomokykliniais centrais Lietuvoje. Vasaros šventė įvyks liepos 1 d., sekmadienį, 12 val.v. Pasaulio lietuvių centro sode, Lemonte. Bus galima nusipirkti pietus, dalyvauti žaidimuose vaikams, išmėginti savo laimę laimikų traukime ir pasiklausyti brolių Švabų ansamblio muzikos.

Birželio 22 d., penktadienį, 2 val. p. p. Bočių menėje, Lemonte, kalbės Raimonda Ladavičienė. Jos pasakojimo tema – „Visiems besidomintiems savo sveikata ir išvaizda“. R. Ladavičienė yra prancūzų laboratorijos „AR-KA-FARMA“ atstovė. Tie, kurie klausėsi jos paskaitos birželio 6 d. „Seklyčioje“, buvo patenkinti, išgirdę daug naudingų patarimų. Tad nepraleiskime progos pasiklausyti sveikatingumo paskaitos. Visus maloniai kviečia L. Lemonto apylinkės socialinių reikalų skyrius.

Balzeko lietuvių kultūros muziejus kviečia į amerikiečio fotografo Eric Futran parodą, pavadintą „Soul Food“ (maistas sielai). Parodos atidarymas vyks birželio 22 d., penktadienį, nuo 7 iki 9 val.v. Atidarymo metu bus galima paskanauti vadinamojo „soul food“. Šią parodą rengia Čikagos kultūros departamentas. Apsilankykite šioje parodoje, kuri suteiks galimybę pažinti didelę dalį šio krašto kultūros – Amerikos afrikiečių. Balzeco muziejaus adresas: 6500 S. Pulaski Rd., Chicago, IL 60629; tel. 773-582-6500.

Dailių amatų šventė, kurioje dalyvaus daugiau kaip 120 dailininkų iš visos Amerikos, vyks birželio 23-24 d. nuo 10 val.r. iki 6 val.p.p. Highland Parke. Mugės vieta – 1900 Sheridan Road, tarp Central ir Elm Avenue. Informacija tel. 847-432-1888.

Lemonto LB apylinkės valdyba organizuoja vaikų, jaunimo ir vyresnio amžiaus žmonių lauko teniso kursus, kuriuos apsiėmė vesti sportininkas ir sporto entuziastas Algirdas Vitkauskas. Šie kursai vyks Lemonto parko aikštelyje. Norintys užsiimnėti šia sporto šaka, registruokitės, skambindami A. Vitkauskui tel. 630-670-0408 arba Lemonto LB pirmininkei Nijolei Nausėdinei tel. 708-301-5881.

„Draugo“ knygynėlyje

Dar turime tokių knygų:

R. Krupickas, Č. Kudaba „Lietuvos žemė“ – 24 dol.;
R. Krupickas, Č. Kudaba „Lietuvos žemė“ – 28 dol.;
S. Valentas „Lingvistinis pasaulis poezijoje“ – 5 dol.;
K. Majus „Lokių medžiotojo sūnus“ – 10 dol.;
E. Zolia „Lurdas“ – 15 dol.;
„M. Daukšos 1595 m. katekizmas“ – 15 dol.;
R. Brakauskaitė „Mano lėlės“ – 4 dol.;
D. Urbas „Martyno Mažvydo raštų žodynas“ – 15 dol.;
P. Holeinone „Mažieji draugai“ – 15 dol.;
E. Easwaran „Meditacija“ – 10 dol.;
„Pasaulio pasakos. Mėlynbarzdis“ – 12 dol.;
„Močiutės pasakėlės“ – 10 dol.;
S. De Rosa „Modigliani“ – 13 dol.;

Prie kiekvienos knygos kainos prašome pridėti siuntimo mokestį – 3.95 dol. Jei užsakote dvi ar daugiau knygų, tuomet kiekvienos knygos siuntimo mokestis padidėja 1 doleriu.

Skelbimai

ADVOKATAS
GINTARAS P. ČEPĖNAS
6436 S. Pulaski Rd., Chicago, IL 60629
Tel. 773-562-4500
Valandos pagal susitarimą

ADVOKATAS
Vytautas Lietuvninkas
4536 W. 63 Street
Chicago, IL 60629
(Skambinti gatvės nuo „Draugo“)
Tel. 773-284-0100
Tel. 630-257-0200, Lemont, IL

Advokatas
Jonas Gibaitis
Civilinės ir kriminalinės bylos
6947 S. Kedzie Avenue
Chicago, IL 60629
Tel. 773-776-8700
E-mail: Gibaitis@aol.com
Toll free 24 hr. 888-776-8742
Darbo val. nuo 8 v.r. iki 5 v.v.
Šeštad. 8 v.r. iki 1 v.p.p.

NEMURA GIEDRIUS PENCYLIA
Attorney at Law
Member, Federal Trial Bar
Former Asst. State Attorney,
DuPage County
Criminal, Family and Civil Law
Hours by Appointment
9 South Van Buren
Bartlett, Illinois 60010
Associate offices in Clarendon Hills,
Rolling Meadows and Chicago
(Old Town Area)
Tel. 630-492-0300 Fax. 630-492-0300

„Žiburelio“ Montessori mokyklelės mokinukai mokslo metų užbaigimo proga atliko programą.

Indrės Tifūnėlienės nuotr.

Apdovanotas ilgametis Lithuanian Mercy Lift prezidentas Jurgis Lendraitis nusifotografavo kartu su dabartine LML prezidente Prane Šlutiene (kaireje) ir žmona Viligaile Lendraitiene. Visi trys yra LML steigėjai ir dirba čia nuo 1990 metų be pertraukos.

500 + 4

PRANĖ ŠLUTIENĖ

Jau labdaros fondas Lithuanian Mercy Lift viršija skaičių, kurio nebuvo numatę prieš 11 metų. Gegužės mėnesio siuntos buvo iš SIM Portex: 100,920 dol. Tulsa Rotary Club iš Oklahomos 847,000 dol., Sister Helen iš Brickton, Mass už 22,500 dol., St. Andrew bažnyčia iš Philadelphia už 511,175 dol. National Foundation 24,740 dol., Pasaulio Lietuvių Bendruomenės „Saulutė“ 30,880 dol., ir Cedar Campuses 47,172 dol. Jei neturėtumėm Christian Relief Services, kurios sumoka už siuntas, tų amerikiečių siuntų nebūtų, jose yra brangūs vaistai ir medikamentai, o lietuvių organizacijos turėtų mokėti iš savo iždų. Vieno talpintuvo

persiuntimas kainuoja apie 5,000 dol. Dar yra taip, kad nei aciū nepasako. Nuo išsikūrimo LML išsiuntė labdaros į Lietuvą už 108,260, 991,92 dol.

Jau priartėjo laikas, kad iš amerikiečių gauname mažiau gerų vertingų reikmenų. Tos labdaros įstaigos, iš kurių rankų patenka į LML dovanoti daiktai, nori, kad būtų naudojama savame krašte, Amerikoje. Kaip naudinga buvo gauti pilną 40 pėdų talpintuvą su vienkartinėmis pirštinėmis, kurios taip reikalingos ligoninėse ir gydymo įstaigose. Jie mano, kad Lietuva po 11 metų turėtų stovėti ant savo pačios kojų, o tų reikmenų negavimas tik apsunkina

gydymo vietas.

Labai griežtai žiūrime į naudotą aparatūrą. Žmonės mano, kad paskirs vienai ar kitai ligoninei ir jos galės naudoti. Tokių aparatų yra Sveikatos apsaugos sandėlyje. Atvažiuavę iš gydymo įstaigų, pasižiūrėti į seną daiktą, kuris tikrai nenaudingas, ir palieka. Mes patariame, kad geriau būtų aptarnauti naujais mediciniškais aparatais, pirkti juos Europoje pritaikytais standartais. Gydytojai lanko seminarus užsienyje, mato išstatytus aparatus ir patys žino, ko nori.

Kroviniai atsiranda nepaprastai. Krovinius reikia prikrauti. Krovimas yra mažiausias darbas, viso popierizmo tvarkymą atlieka LML savanoriai. Reikia paruošti visus popierius Amerikos ir Lietuvos muitinėm. Kai iš Klaipėdos yra paleistas krovinys, jis — atsiranda Vilniaus muitinėje ir gali sėdėti bent 5 valandas, iki privažiuos perleidimui vežti į numatytą vietą. Muitinė labai tikrina sąrašus. Muitinės turi tarptautinę teisę atidaryti talpintuvą prieš pristatant ir peržiūrėti, kas vežama. Prie popierizmo kabinėjasi dėl kiekvieno žodžio. Sąrašai yra išsiunčiami faksogramoms ir kitais greitais būdais.

Aciū visiems, kurie prisideda padėti Lietuvai. Norėtume visus matyti mūsų labdaros lėšų telkimo pokylyje, kuris įvyks Brookfield zoologijos sodo patalpose lapkričio 17 d. Pelnas bus skirtas gydyti krūtis vėžį moterims ir vyrams Lietuvoje.

GEGUŽINĖ „TRIMITUI“ REMTI

Jau tapo tradicija, kai kasmet Čikagos Vytauto Didžiojo šaulių rinktinės vadovybė ir šauliai organizuoja gegužinę Lietuvoje einančio „Trimito“ žurnalui remti. Šiemet gegužinė įvyko birželio 3 d. ir į ją atvyko gausus būrys šaulių, Čikagos lietuvių ir įvairių lietuviškų organizacijų atstovų.

Gegužinės organizatoriai — Vytauto Didžiojo šaulių rinktinės vadas J. Šidlauskas ir „Trimito“ igaliotinis K. Stravinskas buvo patenkinti susirinkusiųjų apsilankymu. Juk visas gegužinės pelnas skiriamas šaulių žurnalui „Trimi-

tas“, kurio kiekvienas numeris tampa įdomesnis, žurnalas vis dažniau lanko išeivijos skaitytojus, lietuvių tarpe, vis dažniau yra jų remiamas.

Kaip visuomet, rinktinės moterys, vadovaujamos rinktinės moterų vadovės A. Balčiūnienės ir jos pavaduotojos M. Gudaitienės, atvykusiems į gegužinę paruošė gardžius pietus ir įvairius užkandžius. Prikimšus pilvus lietuviškom dešrelėm, cepelinais, kugeliu ir kitu maistu, atėjo laikas valsui, polkutei, tango... Jau tradiciškai savo muzikinius sugebėjimus rodė K. Rama-

nauskas.

Prieš „Laimės šulinio“ laimėjimų traukimą, kurio bene labiausiai laukė gegužinės dalyviai, K. Stravinskas ir šių eilučių autorius padėjo susirinkusiems už atvykimą ir paramą „Trimitui“. Laimėjimus, tarp kurių buvo nemažai rinktinės šaulių atneštų įvairių prizų, vedė rinktinės vadas J. Šidlauskas, moterų vadovė A. Balčiūnienė, jos pavaduotoja M. Gudaitienė ir „Trimito“ igaliotinis K. Stravinskas.

Gegužinės metu surinkti pinigai netrukus bus persiųsti į Lietuvą „Trimito“ leidybai ir stiprinimui.

Stasys Ignatavičius

Gegužinės „Trimitui“ remti organizatoriai.

Zigmo Degučio nuotr.

PENKTASIS RAŠINIŲ KONKURSAUS

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Švietimo komisijose skelbtas rašinių konkursas už Lietuvos ribų veikiančioms gimnazijoms baigėsi. Konkurso mėcenatas jau penktą kartą yra Raimundas Grigaliūnas, prisidedant ir PLB Švietimo komisijai.

Gimnazistams buvo pasiūlytos trys temos tautiškumo ugdymui: „Ar vyskupo Motiejaus Valančiaus darbai gyvi ir šiandien?“ (minint vyskupo

dviejų šimtų metų gimimo sukaktį), „Lietuvos tautos trėmimai“ (šešiasdešimtmetio paminėjimui) ir „Esu rašytoja(s), rašyčiau...“ Sulaukta trisdešimt septynių rašinių. Iš „Lietuvių namų“ vidurinės mokyklos Vilniuje gauti trys rašiniai, iš rusų-lietuvių mokyklos „Šaltinėlis“ Maskvoje — keturi, iš Punsko gimnazijos/Kovo 11-osios gimnazijos Vokietijoje — du rašiniai.

Rašinių komisija, kurią sudarė Švietimo komisijos pirmininkė Regina Kučienė, Laima Apanavičienė, Alicija Brazaitienė, Vida Brazaitytė ir Aldo-

na Rauchienė, šių metų birželio 17-osios posėdyje premijavo dvylika kūrinių. Keturi kiti kūriniai įvertinti specialiomis premijomis: vienas už knygų apie tremtį apžvalgą, antras už savo kūrybos eiles, trečias už gražią kalbą ir ketvirtas už gerą publicistinį straipsnį.

PLB Švietimo komisija nuoširdžiai dėkinga nuolatiniame mėcenatui Raimundui Grigaliūnui už pagalbą puoselėjant tautiškumą, kurį galima išugdyti tik gimtosios kalbos pagrindu. Visų mokinių kūryba bus išleista atskira knyga.